

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 83

fyrtioandra årgången

27 mars 1999

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget 1
- ★ Rådets förordning (EG) nr 660/1999 av den 22 mars 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 2075/92 och fastställande av bidrag och garantitrösklar för bladtabak per sortgrupp och medlemsstat för 1999, 2000 och 2001 års skördar 10
- Kommissionens förordning (EG) nr 661/1999 av den 26 mars 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 15
- Kommissionens förordning (EG) nr 662/1999 av den 26 mars 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 391/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till de franska utomeuropeiska departementen 17
- Kommissionens förordning (EG) nr 663/1999 av den 26 mars 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 1832/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Kanarieöarna 19
- Kommissionens förordning (EG) nr 664/1999 av den 26 mars 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 1833/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Azorerna och Madeira 21
- Kommissionens förordning (EG) nr 665/1999 av den 26 mars 1999 om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd 23
- Kommissionens förordning (EG) nr 666/1999 av den 26 mars 1999 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser 25
- Kommissionens förordning (EG) nr 667/1999 av den 26 mars 1999 om fastställande av stödbelopp för försörjning av Kanarieöarna med risprodukter med ursprung i gemenskapen 27

Pris: 19,50 EUR

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Innehåll (Fortsättning)	
Kommissionens förordning (EG) nr 668/1999 av den 26 mars 1999 om fastställande av stödbelopp för försörjning av Azorerna och Madeira med risprodukter med ursprung i gemenskapen	29
Kommissionens förordning (EG) nr 669/1999 av den 26 mars 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2565/98	31
Kommissionens förordning (EG) nr 670/1999 av den 26 mars 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2566/98	32
Kommissionens förordning (EG) nr 671/1999 av den 26 mars 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2564/98	33
Kommissionens förordning (EG) nr 672/1999 av den 26 mars 1999 om fastställande av det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör för den tvåhundra särskilda anbudsinfördran som görs inom ramen för den stående anbudsinfördran som avses i förordning (EEG) nr 429/90	34
Kommissionens förordning (EG) nr 673/1999 av den 26 mars 1999 om fastställande av det högsta priset för uppköp av smör för den 236:e anbudsinfördran som görs inom ramen för den stående anbudsinfördran som avses i förordning (EEG) nr 1589/87	35
Kommissionens förordning (EG) nr 674/1999 av den 26 mars 1999 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den tjugoåttonde särskilda anbudsinfördran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2571/97	36
Kommissionens förordning (EG) nr 675/1999 av den 26 mars 1999 om ändring av förordning (EG) nr 1394/98 om upprättande av en försörjningsbalans och om fastställande av stöd till försörjningen av Kanarieöarna med avelskaniner inom ramen för den ordning som fastställs i artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 1601/92	38
★ Kommissionens förordning (EG) nr 676/1999 av den 26 mars 1999 om ändring för femte gången av förordning (EG) nr 785/95 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 603/95 om den gemensamma marknaden för torkat foder	40
★ Kommissionens förordning (EG) nr 677/1999 av den 26 mars 1999 om ändring av förordning (EG) nr 2789/98 om tillfälligt undantag från förordning (EG) nr 1445/95 om tillämpningsföreskrifter för ordningen med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn	42
★ Kommissionens förordning (EG) nr 678/1999 av den 26 mars 1999 om närmare bestämmelser om beviljande av stöd för privat lagring av Pecorino Romano-ost	43
★ Kommissionens förordning (EG) nr 679/1999 av den 26 mars 1999 om ändring av förordning (EG) nr 2659/94 avseende bestämmelser för beviljande av stöd till privat lagring av ostarna grana padano, parmigiano reggiano och provolone	46
Kommissionens förordning (EG) nr 680/1999 av den 26 mars 1999 om att inte fullfölja det tvåhundraatjugonde delanbudsförfarandet som inletts som en allmän interventionsåtgärd i enlighet med förordning (EEG) nr 1627/89	47

★ Kommissionens direktiv 1999/19/EG av den 18 mars 1999 om ändring av rådets direktiv 97/70/EG om att införa harmoniserade säkerhetsregler för fiskefartyg som har en längd av 24 meter och däröver ⁽¹⁾	48
--	----

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

1999/224/EG:

★ Rådets beslut av den 22 februari 1999 om ingående av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Staten Israel	50
--	----

Avtal om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Staten Israel	51
---	----

Gemensam förklaring	60
---------------------------	----

Kommissionen

1999/225/EG:

★ Kommissionens beslut av den 13 maj 1998 om Tysklands stöd till förmån för företaget Herborn und Breitenbach GmbH, f.d. Drahtziehmaschinenwerk Grüna GmbH ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1998) 1687]	62
--	----

1999/226/EKSG:

★ Kommissionens beslut av den 1 juli 1998 om det stöd som regionen Friuli Venezia Giulia planerar att bevilja till förmån för stålföretaget Servola SpA ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1998) 1941]	69
---	----

1999/227/EKSG:

★ Kommissionens beslut av den 29 juli 1998 om den tyska delstaten Niedersachsens stöd till Georgsmarienhütte GmbH ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1998) 2556]	72
---	----

1999/228/EG:

★ Kommissionens beslut av den 5 mars 1999 om ändring av rådets beslut 79/542/EEG och beslut 92/160/EEG, 92/260/EEG, 93/195/EEG och 93/197/EEG beträffande djurhälsovillkor för tillfällig införsel, återinförsel och import till gemenskapen av registrerade hästar från vissa delar av Saudiarabien ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1999) 496]	77
---	----

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 659/1999

av den 22 mars 1999

om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 94 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Utan att det påverkar särskilda förfaranderegler fastställda i förordningar för vissa sektorer bör denna förordning tillämpas på stöd inom alla sektorer. För tillämpningen av artiklarna 77 och 92 i fördraget har kommissionen en särskild befogenhet enligt artikel 93 i fördraget att fatta beslut om huruvida statligt stöd är förenligt med den gemensamma marknaden när den granskar befintligt stöd, när den fattar beslut om nytt eller ändrat stöd och när den vidtar åtgärder i de fall där dess beslut inte följs eller anmälningskravet inte uppfylls.
- (2) Kommissionen har i enlighet med rättspraxis från Europeiska gemenskapernas domstol utvecklat och etablerat en konsekvent praxis för tillämpningen av artikel 93 i fördraget och har fastställt vissa förfaranderegler och principer i ett antal meddelanden. För att säkerställa effektiva förfaranden enligt artikel 93 i fördraget är det motiverat att kodifiera och förstärka denna praxis genom en förordning.
- (3) En procedurförordning om tillämpningen av artikel 93 i fördraget kommer att öka insyn och rättssäkerhet.

(4) För att säkerställa rättssäkerhet är det lämpligt att fastställa på vilka villkor stöd skall betraktas som befintligt stöd. Fullbordandet och fördjupandet av den inre marknaden är en process som sker gradvis och återspeglas i den ständiga utvecklingen av politiken för statligt stöd. Till följd av denna utveckling kan vissa åtgärder som inte utgjorde statligt stöd när de trädde i kraft ha blivit stöd.

(5) Enligt artikel 93.3 i fördraget skall alla planer på att bevilja nytt stöd anmälas till kommissionen och får inte införas förrän kommissionen har godkänt stödet.

(6) Enligt artikel 5 i fördraget är medlemsstaterna skyldiga att samarbeta med kommissionen och lämna den alla upplysningar som behövs för att göra det möjligt för kommissionen att fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning.

(7) Den tid inom vilken kommissionen skall slutföra sin preliminära granskning av anmält stöd bör fastställas till två månader efter mottagandet av en fullständig anmälan eller efter mottagandet av en vederbörligen motiverad förklaring från den berörda medlemsstaten om att den anser sin anmälan vara fullständig, eftersom de ytterligare upplysningar som kommissionen begärt inte är tillgängliga eller redan har lämnats. Av rättssäkerhetsskäl bör denna granskning avslutas genom ett beslut.

(8) I alla de fall där kommissionen, till följd av den preliminära granskningen, inte kan anse att stödet är förenligt med den gemensamma marknaden bör det formella granskningsförfarandet inledas för att kommissionen skall kunna samla in alla de upplysningar den behöver för att bedöma stödets förenlighet och ge intresserade parter tillfälle att inkomma med synpunkter. De intresserade parternas rättigheter säkras bäst inom ramen för det formella granskningsförfarandet enligt artikel 93.2 i fördraget.

⁽¹⁾ EGT C 116, 16.4.1998, s. 13.

⁽²⁾ Yttrande avgivet den 14 januari 1999 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT C 284, 14.9.1998, s. 10.

- (9) Efter att ha beaktat de intresserade parternas synpunkter bör kommissionen avsluta sin granskning genom ett slutligt beslut så snart tveksamheten inte längre föreligger. Om denna undersökning inte är avslutad inom 18 månader efter det att förfarandet inleddes bör den berörda medlemsstaten få möjlighet att begära ett beslut, som kommissionen bör fatta inom två månader.
- (10) För att säkerställa att reglerna om statligt stöd tillämpas riktigt och effektivt, bör kommissionen ha möjlighet att upphäva ett beslut som grundas på oriktiga upplysningar.
- (11) För att säkerställa efterlevnaden av artikel 93 i fördraget, i synnerhet anmälningsskyldigheten och bestämmelsen om genomförandeförbud i artikel 93.3, bör kommissionen undersöka samtliga fall av olagligt stöd. Med tanke på insyn och rättssäkerhet bör de förfaranden som skall följas i sådana fall fastställas. Kommissionen bör inte vara bunden av tidsfrister om en medlemsstat inte har iakttagit anmälningsskyldigheten eller bestämmelsen om genomförandeförbud.
- (12) I fall av olagligt stöd bör kommissionen ha rätt att få alla upplysningar den behöver för att fatta ett beslut och vid behov omedelbart återställa en konkurrens utan snedvridning. Det är därför lämpligt att kommissionen får möjlighet att vidta interimistiska åtgärder som riktar sig till den berörda medlemsstaten. Dessa interimistiska åtgärder kan bestå av föreläggande om att lämna upplysningar, föreläggande om att avbryta utbetalningen av ett stöd och föreläggande om att återkräva ett stöd. Om ett föreläggande om att lämna upplysningar inte efterlevs, bör kommissionen ha möjlighet att fatta ett beslut på grundval av de tillgängliga upplysningarna, och om förelägganden om att avbryta utbetalningen av ett stöd eller om att återkräva ett stöd inte efterlevs bör den ha möjlighet att hänskjuta ärendet direkt till domstolen enligt artikel 93.2 andra stycket i fördraget.
- (13) I fall av olagligt stöd som inte är förenligt med den gemensamma marknaden bör en effektiv konkurrens återställas. Därför är det nödvändigt att stödet jämte ränta återkrävs utan dröjsmål. Det är lämpligt att återkravet verkställs enligt förfaranden i nationell rätt. Tillämpningen av dessa förfaranden bör inte försvåra återställandet av en effektiv konkurrens genom att hindra att kommissionens beslut genomförs omedelbart och effektivt. För att nå detta resultat bör medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att kommissionens beslut verkställs.
- (14) Av rättssäkerhetsskäl är det lämpligt att fastställa en preskriptionstid på tio år efter vilkens utgång beslut om återkrav inte kan fattas.
- (15) Missbruk av stöd kan ha liknande effekter på den inre marknads funktion som olagligt stöd och bör därför behandlas enligt liknande förfaranden. Till skillnad från olagligt stöd är stöd som eventuellt missbrukats sådant stöd som tidigare har godkänts av kommissionen. Därför bör det inte vara möjligt för kommissionen att använda ett föreläggande om återkrav av stöd vid missbruk av stöd.
- (16) Det är lämpligt att fastställa alla möjligheter för tredje part att försvara sina intressen i förfaranden om statligt stöd.
- (17) Enligt artikel 93.1 i fördraget skall kommissionen i samarbete med medlemsstaterna fortlöpande granska alla befintliga stödprogram. Med tanke på insyn och rättssäkerhet finns det skäl att närmare fastställa räckvidden för det samarbete som avses i artikeln.
- (18) För att säkerställa att befintliga stödordningar är förenliga med den gemensamma marknaden bör kommissionen i enlighet med artikel 93.1 i fördraget föreslå lämpliga åtgärder om en befintlig stödordning inte är eller inte längre är förenlig med den gemensamma marknaden och inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 i fördraget om den berörda medlemsstaten vägrar att genomföra förslaget.
- (19) För att göra det möjligt för kommissionen att effektivt övervaka att kommissionens beslut efterlevs och för att underlätta samarbetet mellan kommissionen och medlemsstaterna i syfte att, i enlighet med artikel 93.1 i fördraget, fortlöpande granska alla befintliga stödordningar i medlemsstaterna är det nödvändigt att införa en allmän rapporteringsskyldighet beträffande alla befintliga stödordningar.
- (20) Om kommissionen hyser allvarliga tvivel om huruvida dess beslut efterlevs, bör den ha tillgång till ytterligare medel som gör det möjligt för den att få de upplysningar som behövs för att kontrollera att dess beslut verkligen efterlevs. För detta ändamål är kontrollbesök på ort och ställe ett lämpligt och användbart medel, särskilt i fall då stöd kan ha missbrukats. Därför måste kommissionen ha befogenhet att företa kontrollbesök på ort och ställe och tillförsäkras samarbete från de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där ett företag motsätter sig ett sådant besök.

(21) Med tanke på insyn och rättssäkerhet är det lämpligt att kommissionens beslut ges offentlighet, samtidigt som principen om att beslut i frågor om statligt stöd riktas till den berörda medlemsstaten behålls. Därför är det motiverat att offentliggöra alla beslut som kan påverka de intresserade parternas intressen, antingen i sin helhet eller i sammandrag, eller att göra exemplar av sådana beslut tillgängliga för intresserade parter om de inte har offentliggjorts eller när de inte offentliggjorts i sin helhet. När kommissionen ger sina beslut offentlighet bör den iakttä reglerna om tystnadsplikt enligt artikel 214 i fördraget.

(22) Kommissionen bör, i nära samarbete med medlemsstaterna, kunna anta tillämpningsföreskrifter med närmare bestämmelser om förfarandena enligt denna förordning. För att möjliggöra samarbete mellan kommissionen och medlemsstaternas behöriga myndigheter bör det skapas en rådgivande kommitté för statligt stöd, som skall höras innan kommissionen antar föreskrifter enligt denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNT

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning avses med

- a) *stöd*: varje åtgärd som uppfyller alla de kriterier som fastställs i artikel 92.1 i fördraget,
- b) *befintligt stöd*:
 - i) utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 144 och 172 i Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, allt stöd som fanns innan fördraget trädde i kraft i respektive medlemsstat, det vill säga stödordningar och individuellt stöd som infördes före och som fortfarande är tillämpliga efter det att fördraget har trätt i kraft,
 - ii) godkänt stöd, det vill säga stödordningar och individuella stöd som har godkänts av kommissionen eller av rådet,
 - iii) stöd som anses ha godkänts enligt artikel 4.6 i denna förordning eller före denna förordning men i enlighet med detta förfarande,
 - iv) stöd som enligt artikel 15 är att betrakta som befintligt stöd,
 - v) stöd som är att betrakta som befintligt stöd, eftersom det kan fastställas att det inte utgjorde något stöd när det infördes men senare blev ett stöd på grund av utvecklingen av den gemensamma marknaden, utan att medlemsstaten företagit någon ändring. När vissa åtgärder blir stöd sedan en verksamhet har liberaliserats genom gemenskapslagstiftning, skall sådana åtgärder inte betraktas som befintligt stöd efter det datum som har fastställts för liberalisering.
- c) *nytt stöd*: allt stöd, det vill säga stödordningar och individuellt stöd, som inte är befintligt stöd, inbegripet ändringar av befintligt stöd,
- d) *stödordning*: varje rättsakt på grundval av vilket individuellt stöd kan beviljas företag som i rättsakten definieras på ett allmänt och abstrakt sätt, utan att några ytterligare genomförandeåtgärder krävs, samt varje rättsakt på grundval av vilket stöd, som inte är hänförligt till ett visst projekt, kan beviljas ett eller flera företag för obestämd tid och/eller med obestämt belopp,
- e) *individuellt stöd*: stöd som inte beviljas på grundval av en stödordning samt anmälningspliktiga utbetalningar av stöd på grundval av en stödordning,
- f) *olagligt stöd*: nytt stöd som införs i strid med artikel 93.3 i fördraget,
- g) *missbruk av stöd*: stöd som används av mottagaren i strid med ett beslut fattat i enlighet med artiklarna 4.3, 7.3 eller artikel 7.4 i denna förordning,
- h) *intresserad part*: en medlemsstat eller en person, ett företag eller en företagssammanslutning, vars intressen kan påverkas av att stöd beviljas, framför allt stödmottagaren, konkurrerande företag och branschorganisationer.

KAPITEL II

FÖRFARANDE VID ANMÄLT STÖD

Artikel 2

Anmälan av nytt stöd

1. Om inte annat föreskrivs i förordningar som antagits enligt artikel 94 i fördraget eller andra relevanta bestäm-

meler i detta, skall alla planer på att bevilja nytt stöd anmälas i god tid till kommissionen av den berörda medlemsstaten. Kommissionen skall omgående underrätta den berörda medlemsstaten om att den mottagit en anmälan.

2. I en anmälan skall den berörda medlemsstaten lämna alla nödvändiga upplysningar för att kommissionen skall kunna fatta ett beslut enligt artiklarna 4 och 7 (nedan kallat fullständig anmälan).

Artikel 3

Bestämmelse om genomförandeförbud

Stöd som skall anmälas enligt artikel 2.1 får inte införas förrän kommissionen har fattat eller anses ha fattat ett beslut om att godkänna sådant stöd.

Artikel 4

Preliminär granskning av anmälan samt kommissionens beslut

1. Kommissionen skall pröva anmälan så snart den har mottagits. Kommissionen skall, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8, fatta ett beslut i enlighet med punkt 2, 3 eller 4.

2. Om kommissionen efter en preliminär granskning finner att den anmälda åtgärden inte utgör stöd skall den fastställa detta genom ett beslut.

3. Om kommissionen efter en preliminär granskning finner att en anmäld åtgärd, i den mån den omfattas av artikel 92.1 i fördraget, inte föranleder tveksamhet i fråga om dess förenlighet med den gemensamma marknaden, skall den besluta att åtgärden är förenlig med den gemensamma marknaden (nedan kallat beslut om att inte göra invändningar). I beslutet skall närmare anges vilket undantag i fördraget som har tillämpats.

4. Om kommissionen efter en preliminär granskning finner att en anmäld åtgärd föranleder tveksamhet i fråga om dess förenlighet med den gemensamma marknaden, skall den besluta att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 i fördraget (nedan kallat beslut om att inleda formellt granskningsförfarande).

5. De beslut som avses i punkterna 2, 3 och 4 skall fattas inom två månader. Denna tidsfrist skall börja löpa dagen efter det att en fullständig anmälan har mottagits. Anmälan skall anses vara fullständig om kommissionen inom två månader från det att den mottagit anmälan eller mottagit infordrade kompletterande upplysningar inte begär ytterligare upplysningar. Tidsfristen kan förlängas, om såväl kommissionen som den berörda medlemsstaten samtycker till det. Vid behov får kommissionen fastställa kortare tidsfrister.

6. Om kommissionen inte har fattat ett beslut i enlighet med punkterna 2, 3 eller 4 inom den tidsfrist som fastställs i punkt 5, skall stödet anses ha godkänts av kommissionen. Den berörda medlemsstaten får därefter genomföra åtgärderna ifråga efter att i förväg ha anmält detta till kommissionen, om inte kommissionen fattar ett beslut enligt denna artikel inom 15 arbetsdagar från mottagandet av anmälan.

Artikel 5

Begäran om upplysningar

1. Om kommissionen anser att de upplysningar som lämnas av den berörda medlemsstaten beträffande en åtgärd som anmälts enligt artikel 2 är ofullständiga, skall den begära alla nödvändiga ytterligare upplysningar. Om en medlemsstat besvarar en sådan begäran skall kommissionen underrätta medlemsstaten om att den mottagit svaret.

2. Om den berörda medlemsstaten inte lämnar de begärda upplysningarna inom den tidsfrist som har föreskrivits av kommissionen eller lämnar ofullständiga upplysningar, skall kommissionen sända en påminnelse, i vilken en lämplig ytterligare tidsfrist inom vilken upplysningarna skall lämnas anges.

3. Anmälan skall anses återkallad om de begärda upplysningarna inte har lämnats inom den föreskrivna tidsfristen, om inte tidsfristen dessförinnan antingen har förlängts med såväl kommissionens som den berörda medlemsstatens samtycke, eller den berörda medlemsstaten i en vederbörligen motiverad förklaring underrättar kommissionen om att den betraktar anmälan som fullständig därför att de ytterligare upplysningar som begärts inte finns tillgängliga eller redan har lämnats. I det fallet skall tidsfristen enligt artikel 4.5 börja löpa dagen efter det att förklaringen har mottagits. Om anmälan anses återkallad skall kommissionen underrätta medlemsstaten om detta.

Artikel 6

Formellt granskningsförfarande

1. Beslutet om att inleda ett formellt granskningsförfarande skall sammanfatta relevanta sak- och rättsfrågor, kommissionens preliminära bedömning beträffande den föreslagna åtgärdens karaktär av stöd skall inbegripas och tvivlen beträffande åtgärdens förenlighet med den gemensamma marknaden skall anges. I beslutet skall den berörda medlemsstaten och andra intresserade parter uppmanas att lämna sina synpunkter inom en föreskriven tidsfrist som normalt inte skall överskrida en månad. I vederbörligen berättigade fall får kommissionen förlänga den föreskrivna tidsfristen.

2. Inkomna synpunkter skall överlämnas till den berörda medlemsstaten. Om en intresserad part så begär, på grund av att det kan uppstå skada, skall dess identitet inte avslöjas för den berörda medlemsstaten. Den berörda medlemsstaten får yttra sig över de inkomna synpunkterna inom en föreskriven tidsfrist som normalt inte skall överskrida en månad. I vederbörligen berättigade fall får kommissionen förlänga den föreskrivna tidsfristen.

Artikel 7

Kommissionens beslut om att avsluta det formella granskningsförfarandet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8 skall det formella granskningsförfarandet avslutas genom ett beslut såsom föreskrivs i punkterna 2–5 i denna artikel.

2. Om kommissionen anser att den anmälda åtgärden inte utgör stöd, eventuellt efter det att den berörda medlemsstaten har gjort ändringar, skall den fastställa detta genom ett beslut.

3. Om kommissionen anser att tveksamhet inte längre föreligger, eventuellt efter det att den berörda medlemsstaten har gjort ändringar, i fråga om den anmälda åtgärdens förenlighet med den gemensamma marknaden, skall den besluta att stödet är förenligt med den gemensamma marknaden (nedan kallat positivt beslut). I beslutet skall närmare anges vilket undantag i fördraget som har tillämpats.

4. Kommissionen får förena ett positivt beslut med villkor enligt vilka ett stöd kan anses förenligt med den gemensamma marknaden och får fastställa skyldigheter för att göra det möjligt att övervaka att beslutet efterlevs (nedan kallat villkorligt beslut).

5. Om kommissionen finner att det anmälda stödet inte är förenligt med den gemensamma marknaden, skall den besluta att stödet inte får införas (nedan kallat negativt beslut).

6. Beslut enligt punkterna 2, 3, 4 och 5 skall fattas så snart den tveksamhet som avses i artikel 4.4 inte längre föreligger. Kommissionen skall i möjligaste mån sträva efter att anta ett beslut inom 18 månader efter det att förfarandet har inletts. Denna tidsfrist kan förlängas i samförstånd mellan kommissionen och den berörda medlemsstaten.

7. När den tidsfrist som avses i punkt 6 har löpt ut, och om den berörda medlemsstaten begär detta, skall kommissionen inom två månader fatta beslut på grundval av de upplysningar som den har tillgång till. I förekommande fall skall kommissionen, när de tillgängliga

upplysningarna inte är tillräckliga för att fastställa förenlighet, fatta ett negativt beslut.

Artikel 8

Återkallelse av anmälan

1. Den berörda medlemsstaten får återkalla en anmälan i den mening som avses i artikel 2, om det sker i god tid innan kommissionen har fattat ett beslut enligt artikel 4 eller artikel 7.

2. I de fall där kommissionen har inletts ett formellt granskningsförfarande, skall den avsluta detta.

Artikel 9

Upphävande av ett beslut

Kommissionen får upphäva ett beslut som fattats enligt artiklarna 4.2, 4.3, 7.2, 7.3 eller 7.4, efter det att den berörda medlemsstaten har beretts tillfälle att lämna sina synpunkter, om beslutet grundat sig på oriktiga upplysningar som lämnats under förfarandet och som varit avgörande för beslutet. Innan kommissionen upphäver ett beslut och fattar ett nytt beslut skall den inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 4.4. Artiklarna 6, 7, 10, 11.1, 13, 14 och 15 skall gälla i tillämpliga delar.

KAPITEL III

FÖRFARANDE VID OLAGLIGT STÖD

Artikel 10

Undersökning, begäran om upplysningar och föreläggande om upplysningar

1. Om kommissionen har upplysningar om påstått olagligt stöd skall den undersöka dessa upplysningar utan dröjsmål, oavsett källan för dessa.

2. Om det är nödvändigt skall kommissionen begära upplysningar från den berörda medlemsstaten. Artiklarna 2.2, 5.1 och 5.2 skall gälla i tillämpliga delar.

3. Om den berörda medlemsstaten, trots en påminnelse enligt artikel 5.2, inte lämnar de begärda upplysningarna inom den av kommissionen föreskrivna tidsfristen eller om den lämnar ofullständiga upplysningar, skall kommissionen genom ett beslut begära att upplysningarna skall lämnas (nedan kallat föreläggande om att lämna upplysningar). I beslutet skall närmare anges vilka upplysningar som begärs och föreskriva en lämplig tidsfrist inom vilken upplysningarna skall ges in.

*Artikel 11***Föreläggande om att avbryta utbetalningen av eller tillfälligt återkräva stöd**

1. Kommissionen får, efter att ha berett den berörda medlemsstaten tillfälle att lämna sina synpunkter, fatta ett beslut om att medlemsstaten skall avbryta utbetalningen av varje form av olagligt stöd till dess att kommissionen har fattat ett beslut om stödets förenlighet med den gemensamma marknaden (nedan kallat föreläggande om att avbryta utbetalningen av ett stöd).

2. Kommissionen får, efter att ha berett den berörda medlemsstaten tillfälle att lämna sina synpunkter, fatta ett beslut om att medlemsstaten tillfälligt skall återkräva varje form av olagligt stöd till dess att kommissionen har fattat ett beslut om stödets förenlighet med den gemensamma marknaden (nedan kallat föreläggande om att återkräva ett stöd) om följande kriterier är uppfyllda:

- Det enligt fastlagd praxis inte råder några tvivel om den berörda åtgärdens stödkaraktär.
- Brådskanie insatser krävs.
- Det föreligger en allvarlig risk för att en konkurrent skall tillfogas en avsevärd och irreparabel skada.

Återkrav skall ske enligt förfarandet i artikel 14.2 och 14.3. När stödet faktiskt har återkrävts, skall kommissionen fatta ett beslut inom de tidsfrister som tillämpas på anmält stöd.

Kommissionen får tillåta medlemsstaten att låta återbetalningen av stödet åtföljas av utbetalning av ett undsättningsstöd till det berörda företaget.

Bestämmelserna i denna punkt skall endast tillämpas på olagligt stöd som har genomförts efter det att denna förordning har trätt i kraft.

*Artikel 12***Underlåtenhet att följa ett föreläggande**

Om medlemsstaten underlåter att följa ett föreläggande om att avbryta utbetalningen av ett stöd eller ett föreläggande om att återkräva ett stöd skall kommissionen, medan den undersöker omständigheterna i ärendet mot bakgrund av tillgängliga upplysningar, ha rätt att hänskjuta ärendet direkt till Europeiska gemenskapernas domstol och ansöka om en förklaring om att underlåtenheten att följa beslutet innebär ett brott mot fördraget.

*Artikel 13***Kommissionens beslut**

1. Undersökningen av eventuellt olagligt stöd skall leda till ett beslut enligt artikel 4.2, 4.3 eller 4.4. Vid beslut att inleda det formella granskningsförfarandet skall förfarandet avslutas genom ett beslut enligt artikel 7. Om en medlemsstat underlåter att följa ett föreläggande om att lämna upplysningar, skall beslutet fattas på grundval av tillgängliga upplysningar.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11.2 skall kommissionen inte vara bunden av den tidsfrist som anges i artiklarna 4.5, 7.6 och 7.7 i fall av stöd som eventuellt är olagligt.

3. Artikel 9 skall gälla i tillämpliga delar.

*Artikel 14***Återkrav av stöd**

1. Vid negativa beslut i fall av olagligt stöd skall kommissionen besluta att den berörda medlemsstaten skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stödet från mottagaren (nedan kallat beslut om återkrav). Kommissionen skall inte återkräva stödet om detta skulle stå i strid med en allmän princip i gemenskapsrätten.

2. Det stöd som skall återkrävas enligt ett beslut om återkrav skall innefatta ränta med en lämplig räntesats som fastställs av kommissionen. Räntan skall betalas från det datum då det olagliga stödet stod till stödmottagarens förfogande till det datum då det har återbetalats.

3. Utan att det påverkar förordnanden av Europeiska gemenskapernas domstol enligt artikel 185 i fördraget skall återkravet verkställas utan dröjsmål och enligt den berörda medlemsstatens förfaranden enligt nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa kommissionens beslut. I det syftet skall de berörda medlemsstaterna vid förfaranden inför nationella domstolar vidta alla nödvändiga åtgärder som är tillgängliga i deras respektive rättssystem, inbegripet interimistiska åtgärder, utan att gemenskapsrätten påverkas.

*Artikel 15***Preskriptionstid**

1. För kommissionens befogenheter att återkräva stöd skall en preskriptionstid på tio år gälla.

2. Preskriptionstiden skall börja den dag då det olagliga stödet beviljas mottagaren antingen som individuellt stöd eller på grundval av en stödordning. Preskriptionstiden skall avbrytas av varje åtgärd avseende det olagliga stödet

som vidtas av kommissionen eller av en medlemsstat som agerar på kommissionens begäran. Vid varje avbrott skall tiden börja räknas på nytt. Preskriptionstiden skall avbrytas under den tid då kommissionens beslut är föremål för förfaranden vid Europeiska gemenskapernas domstol.

3. Varje stöd för vilket preskriptionstiden har löpt ut skall betraktas som befintligt stöd.

KAPITEL IV

FÖRFARANDE VID MISSBRUK AV STÖD

Artikel 16

Missbruk av stöd

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 23 får kommissionen inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 4.4 i fall av missbruk av stöd. Artiklarna 6, 7, 9, 10, 11.1, 12, 13, 14 och 15 skall gälla i tillämpliga delar.

KAPITEL V

FÖRFARANDE RÖRANDE BEFINTLIGA STÖDORDNINGAR

Artikel 17

Samarbete enligt artikel 93.1 i fördraget

1. Kommissionen skall från den berörda medlemsstaten erhålla alla nödvändiga upplysningar för att i samarbete med medlemsstaten granska befintliga stödordningar enligt artikel 93.1 i fördraget.

2. Om kommissionen anser att en befintlig stödordning inte är eller inte längre är förenlig med den gemensamma marknaden, skall den underrätta den berörda medlemsstaten om sin preliminära uppfattning och ge den berörda medlemsstaten tillfälle att inkomma med sina synpunkter inom en månad. I vederbörligen berättigade fall får kommissionen förlänga denna tidsfrist.

Artikel 18

Förslag till lämpliga åtgärder

Om kommissionen mot bakgrund av de upplysningar som medlemsstaten har givit in enligt artikel 17 finner att den befintliga stödordningen inte är eller inte längre är förenlig med den gemensamma marknaden, skall den

utfärda en rekommendation för den berörda medlemsstaten med förslag till lämpliga åtgärder. I rekommendationen kan särskilt föreslås

- a) att stödordningens innehåll ändras i substans, eller
- b) att krav som gäller förfaranden införs, eller
- c) att stödordningen avskaffas.

Artikel 19

Rättsliga följder av ett förslag om lämpliga åtgärder

1. Om den berörda medlemsstaten godtar de föreslagna åtgärderna och underrättar kommissionen om detta, skall kommissionen notera detta förhållande och underrätta medlemsstaten om detta. Medlemsstaten skall genom sitt godtagande vara bunden att genomföra de lämpliga åtgärderna.

2. Om den berörda medlemsstaten inte godtar de föreslagna åtgärderna och kommissionen, efter att ha beaktat den berörda medlemsstatens synpunkter, fortfarande anser att dessa åtgärder är nödvändiga, skall den inleda ett förfarande enligt artikel 4.4. Artiklarna 6, 7 och 9 skall gälla i tillämpliga delar.

KAPITEL VI

INTRESSERADE PARTER

Artikel 20

Intresserade parters rättigheter

1. Varje intresserad part kan lämna synpunkter i enlighet med artikel 6 efter det att kommissionen har beslutat att inleda det formella granskningsförfarandet. Varje intresserad part som har lämnat sådana synpunkter och varje mottagare av individuellt stöd skall tillställas en kopia av det beslut som kommissionen har fattat i enlighet med artikel 7.

2. Varje intresserad part kan underrätta kommissionen om varje påstått olagligt stöd och varje påstått missbruk av stöd. Om kommissionen anser att den, på grundval av de upplysningar den innehar, inte har tillräckligt underlag för att ta ställning till fallet skall den underrätta den intresserade parten om detta. Om kommissionen fattar ett beslut i ett fall där upplysningar har lämnats skall den sända en kopia av detta beslut till den intresserade parten.

3. Varje intresserad part skall på begäran erhålla en kopia av varje beslut enligt artiklarna 4, 7, 10.3 och 11.

KAPITEL VII

ÖVERVAKNING

*Artikel 21***Årliga rapporter**

1. Medlemsstaterna skall ge in årliga rapporter till kommissionen om alla befintliga stödordningar för vilka ingen särskild rapporteringsskyldighet har föreskrivits i ett villkorligt beslut enligt artikel 7.4.

2. Om den berörda medlemsstaten trots påminnelse underlåter att överlämna en årlig rapport, får kommissionen inleda ett förfarande enligt artikel 18 vad gäller den berörda stödordningen.

*Artikel 22***Kontroll på ort och ställe**

1. När kommissionen hyser allvariga tvivel om huruvida beslut om att inte göra invändningar, positiva beslut eller villkorliga beslut med avseende på individuellt stöd efterlevs, skall den berörda medlemsstaten, efter att ha beretts tillfälle att lämna synpunkter, tillåta kommissionen att avlägga kontrollbesök på ort och ställe.

2. De tjänstemän som har bemyndigats av kommissionen skall, för att kontrollera att det berörda beslutet följs, ges befogenhet att

- a) gå in i vilka lokaler och på vilken mark som helst som utnyttjas av det berörda företaget,
- b) begära muntliga förklaringar på ort och ställe, och
- c) granska räkenskaperna och andra affärshandlingar och göra eller begära kopior.

Om det är nödvändigt får kommissionen bistås av oberoende experter.

3. Kommissionen skall skriftligen och i god tid underätta den berörda medlemsstaten om kontrollbesöket på ort och ställe och de bemyndigade tjänstemännens och experternas identitet. Om medlemsstaten i fråga har berättigade invändningar mot kommissionens val av experter, skall experterna utses i samförstånd med medlemsstaten. De av kommissionens tjänstemän och de experter som bemyndigats att utföra kontroll på ort och ställe skall uppvisa en skriftlig fullmakt i vilken närmare anges föremålet för och syftet med besöket.

4. Tjänstemän som bemyndigats av den medlemsstat inom vars territorium kontrollbesöket skall göras får vara närvarande vid kontrollbesöket.

5. Kommissionen skall lämna medlemsstaten en kopia av alla rapporter som upprättas till följd av kontrollbesöket.

6. Om ett företag motsätter sig ett kontrollbesök som har beslutats av kommissionen med stöd av denna artikel, skall den berörda medlemsstaten ge den hjälp som behövs till de tjänstemän och experter som bemyndigats av kommissionen för att de skall kunna genomföra kontrollbesöket. För detta ändamål skall medlemsstaterna, efter samråd med kommissionen, vidta nödvändiga åtgärder inom arton månader efter det att denna förordning har trätt i kraft.

*Artikel 23***Underlåtenhet att följa beslut och domar**

1. Om den berörda medlemsstaten inte följer villkorliga eller negativa beslut, särskilt i fall som avses i artikel 14, får kommissionen hänskjuta ärendet direkt till Europeiska gemenskapernas domstol i enlighet med artikel 93.2 i fördraget.

2. Om kommissionen anser att den berörda medlemsstaten inte har följt en dom från Europeiska gemenskapernas domstol, får kommissionen fullfölja ärendet enligt artikel 171 i fördraget.

KAPITEL VIII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

*Artikel 24***Tystnadsplikt**

Kommissionen och medlemsstaterna, deras tjänstemän och övriga anställda, inbegripet oberoende experter som utnämnts av kommissionen, skall inte lämna ut upplysningar som de har inhämtat med stöd av denna förordning och som omfattas av tystnadsplikt.

*Artikel 25***Mottagare av beslut**

Beslut som fattas enligt kapitlen II, III, IV, V och VII i denna förordning skall riktas till den berörda medlemsstaten. Kommissionen skall delge den berörda medlemsstaten besluten utan dröjsmål och ge den senare tillfälle att meddela kommissionen vilka upplysningar den anser skall omfattas av tystnadsplikt.

*Artikel 26***Offentliggörande av beslut**

1. Kommissionen skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra en sammanfattning av de beslut som den har fattat enligt artikel 4.2 och 4.3 samt artikel 18 jämförd med artikel 19.1. I sammanfattningen skall anges att det är möjligt att få en kopia av beslutet på det språk eller de språk på vilket/vilka beslutet avfattats.
2. Kommissionen skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra de beslut som den har fattat enligt artikel 4.4 på det språk på vilket beslutet avfattats. I *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* på andra språk än det språk på vilket beslutet avfattats skall den autentiska språkversionen åtföljas av en meningsfull sammanfattning på den officiella tidningens språk.
3. Kommissionen skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra de beslut som den har fattat enligt artikel 7.
4. När artikel 4.6 eller artikel 8.2 är tillämplig skall ett kort tillkännagivande offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
5. Rådet får enhälligt besluta om att offentliggöra beslut enligt artikel 93.2 tredje stycket i fördraget i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

*Artikel 27***Tillämpningsföreskrifter**

När kommissionen handlar enligt det förfarande som fastställs i artikel 29 skall den ha befogenhet att utfärda tillämpningsföreskrifter beträffande utformningen av och innehållet i samt övriga detaljer i anmälningar, om utformningen av och innehållet i samt övriga detaljer i årliga rapporter, om detaljer i tidsfrister och om beräkningen av dessa och om den räntesats som avses i artikel 14.2.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 mars 1999.

*Artikel 28***Rådgivande kommitté för statligt stöd**

En rådgivande kommitté för statligt stöd (nedan kallad kommittén) skall inrättas. Den skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha kommissionens företrädare som ordförande.

*Artikel 29***Samråd med kommittén**

1. Kommissionen skall samråda med kommittén innan den antar tillämpningsföreskrifter i enlighet med artikel 27.
2. Samråd med kommittén skall äga rum vid ett möte som skall sammankallas av kommissionen. De utkast och dokument som skall behandlas skall bifogas kallelsen. Mötet skall äga rum tidigast två månader efter det att kallelsen har skickats ut. Denna tidsfrist kan förkortas i brådskande fall.
3. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är, om nödvändigt genom omröstning.
4. Yttrandet skall protokollföras och dessutom har varje medlemsstat rätt att begära att få sin uppfattning tagen till protokollet. Kommittén kan rekommendera att detta yttrande offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
5. Kommissionen skall ta största hänsyn till det yttrande som kommittén har avgett. Den skall underrätta kommittén om hur dess yttrande har beaktats.

*Artikel 30***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

På rådets vägnar

G. VERHEUGEN

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 660/1999

av den 22 mars 1999

om ändring av förordning (EEG) nr 2075/92 och fastställande av bidrag och garantitrösklar för bladtobak per sortgrupp och medlemsstat för 1999, 2000 och 2001 års skördar

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 43 i detta,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2075/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för råttobak⁽¹⁾, särskilt artikel 4.1, artikel 8 och artikel 9.2 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag⁽²⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽³⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

Ett tilläggsbelopp beviljas för flue-cured, light air-cured och dark air-cured tobak som odlas i Belgien, Tyskland, Frankrike och Österrike. Rådet har genom förordning (EG) nr 1636/98 beslutat att höja det beloppet från 50 % till 65 % av skillnaden i förhållande till 1992 års skörd. Denna höjning bör beräknas på grundval av skillnaden mellan det bidrag som beviljas för denna tobak för 1998 års skörd och det bidrag som gällde för 1992 års skörd. Artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 2075/92 bör således ändras.

Bidragens storlek bör fastställas med hänsyn till målen för den gemensamma jordbrukspolitiken och särskilt för att tillförsäkra jordbruksbefolkningen skälig levnadsstandard. Då bidragsbeloppet bestäms bör hänsyn tas till de olika tobakssorternas tidigare och framtida avsättningsmöjligheter under normala konkurrensförhållanden. För att säkerställa sektorns stabilitet är det lämpligt att fastställa bidragets storlek för tre på varandra följande skördar och knyta den till de garantitrösklar som har fastställts för skördarna de tre åren 1999, 2000 och 2001.

I artikel 8 andra stycket och artikel 9.2 i förordning (EEG) nr 2075/92 föreskrivs att garantitrösklarna för varje sort-

grupp för tre skördeår fr.o.m. 1999 års skörd skall fördelas mellan producentmedlemsstaterna.

För åren 1999, 2000 och 2001 års skördar bör nivån på dessa trösklar fastställas med särskild hänsyn till marknadsförhållandena och till de socioekonomiska och agonomiska förhållandena i de berörda produktionsområdena. Fastställandet bör ske vid en lämplig tidpunkt som gör det möjligt för producenterna att planera sin produktion för de nämnda skördeåren.

Efter höjningen av tilläggsbeloppen för flue-cured, light air-cured och dark air-cured tobak som odlas i Belgien, Tyskland, Frankrike och Österrike är det lämpligt att sänka dessa medlemsstaters garantitrösklar för att upprätthålla budgetneutralitet.

Med hänsyn till produktionsmöjligheterna och fördelningen av kvoter mellan medlemsstaterna bör kvoterna för sorter med säkra avsättningsmöjligheter och högt marknadspris höjas stegvis och på bekostnad av kvoterna för sorter med dåliga avsättningsmöjligheter och lågt marknadspris.

Dessa åtgärder bör genomföras snarast möjligt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 2075/92 skall ersättas med följande:

”2. Ett tilläggsbelopp skall dock lämnas för flue-cured, light air-cured och dark air-cured tobak som odlas i Belgien, Tyskland, Frankrike och Österrike. Detta belopp skall utgöra 65 % av skillnaden mellan det bidrag som gällde för dessa tobakssorter för 1998 års skörd och det bidrag som gällde för dessa tobakssorter för 1992 års skörd.”

Artikel 2

För 1999, 2000 och 2001 års skördar skall bidragsbeloppet för varje grupp råttobak och de tilläggsbelopp som avses i artikel 3 i förordning (EEG) nr 2075/92 fastställas enligt bilaga I till den här förordningen.

⁽¹⁾ EGT L 215, 30.7.1992, s. 70. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1636/98 (EGT L 210, 20.7.1998, s. 23).

⁽²⁾ EGT C 361, 24.11.1998, s. 16.

⁽³⁾ Yttrande avgivet den 11 mars 1999 (ännu ej offentliggjort i Officiella tidningen).

⁽⁴⁾ Yttrande avgivet den 5 februari 1999 (ännu ej offentliggjort i Officiella tidningen).

Artikel 3

De garantitrösklar som avses i artiklarna 8 och 9 i förordning (EEG) nr 2075/92 per sortgrupp och medlemsstat för 1999, 2000 och 2001 års skördar skall fastställas enligt bilaga II till den här förordningen.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 mars 1999.

På rådets vägnar

G. VERHEUGEN

Ordförande

*BILAGA I***BIDRAG FÖR BLADTOBAK för 1999, 2000 OCH 2001 ÅRS SKÖRDAR**

	I Flue-cured	II Light air-cured	III Dark air-cured	IV Fire-cured	V Sun-cured	VI Basmas	VII Katerini	VIII Kaba Koulak
EUR/kg	2,98062	2,38423	2,38423	2,62199	2,38423	4,12957	3,50395	2,50377

TILLÄGGSBELOPP

Sorter	EUR/kg
Badischer Geudertheimer, Pereg, Korso	0,5509
Badischer Burley E och dess hybrider	0,8822
Virgin D och dess hybrider, Virginia och dess hybrider	0,5039
Paraguay och dess hybrider, Dragon vert och dess hybrider, Philippin, Petit Grammont (Flobecq), Semois, Appelterre	0,4112

BILAGA II

GARANTITRÖSKLAR FÖR ÅR 1999

	I Flue-cured	II Light air-cured	III Dark air-cured	IV Fire-cured	V Sun-cured	Övriga			Summa
						VI Basmas	VII Katerini	VIII Kaba Koulak	
Italien	48 125	46 655	18 056	7 173	12 000		500		132 509
Grekland	30 700	12 400			14 800	26 100	22 250	20 407	126 657
Spanien	29 000	2 470	10 800	30					42 300
Portugal	5 500	1 200							6 700
Frankrike	9 500	8 300	8 548						26 348
Tyskland	3 000	4 125	4 500						11 625
Belgien		191	1 662						1 853
Österrike	30	446	100						576
	125 855	75 787	43 666	7 203	26 800	26 100	22 750	20 407	348 568

GARANTITRÖSKLAR FÖR ÅR 2000

	I Flue-cured	II Light air-cured	III Dark air-cured	IV Fire-cured	V Sun-cured	Övriga			Summa
						VI Basmas	VII Katerini	VIII Kaba Koulak	
Italien	48 500	47 000	17 900	6 965	10 100		1 500		131 965
Grekland	31 200	12 400			12 640	26 330	22 750	20 788	126 108
Spanien	29 000	2 470	10 800	30					42 300
Portugal	5 500	1 200							6 700
Frankrike	9 500	8 300	8 548						26 348
Tyskland	3 000	4 125	4 500						11 625
Belgien		191	1 662						1 853
Österrike	30	446	100						576
	126 730	76 132	43 510	6 995	22 740	26 330	24 250	20 788	347 475

GARANTITRÖSKLAR FÖR ÅR 2001

	I Flue-cured	II Light air-cured	III Dark air-cured	IV Fire-cured	V Sun-cured	Övriga			Summa
						VI Basma	VII Katerini	VIII Kaba Koulak	
Italien	48 500	47 000	17 900	6 965	10 100		1 500		131 965
Grekland	31 900	12 400			11 000	26 330	23 270	20 788	125 688
Spanien	29 000	2 470	10 800	30					42 300
Portugal	5 500	1 200							6 700
Frankrike	9 500	8 300	8 548						26 348
Tyskland	3 000	4 125	4 500						11 625
Belgien		191	1 662						1 853
Österrike	30	446	100						576
	127 430	76 132	43 510	6 995	21 100	26 330	24 770	20 788	347 055

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 661/1999

av den 26 mars 1999

**om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset
för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 mars 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	86,0
	204	45,4
	212	44,2
	999	58,5
0707 00 05	068	110,5
	999	110,5
0709 10 00	220	173,3
	999	173,3
0709 90 70	052	97,9
	204	157,1
	999	127,5
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	50,5
	204	45,3
	212	45,1
	220	38,2
	600	73,1
	624	48,8
	999	50,2
0805 30 10	052	37,8
	600	81,9
	999	59,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	106,9
	388	79,0
	400	83,6
	404	96,3
	508	80,9
	512	79,7
	524	68,3
	528	68,9
	720	82,5
	999	82,9
0808 20 50	052	133,1
	388	65,1
	512	65,8
	528	66,2
	624	74,4
	720	69,3
	999	79,0

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2317/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 19).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 662/1999

av den 26 mars 1999

om ändring av förordning (EEG) nr 391/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till de franska utomeuropeiska departementen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3763/91 av den 16 december 1991 om införande av särskilda åtgärder för vissa jordbruksprodukter till fördel för de franska utomeuropeiska departementen ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2598/95 ⁽²⁾, särskilt artikel 2.6 i denna, och

med beaktande av följande:

Stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter till de franska utomeuropeiska departementen fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 391/92 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 430/1999 ⁽⁴⁾. Till följd av pris- och kursändringarna för spannmålsprodukter i

den europeiska delen av gemenskapen och på världsmarknaden, bör stödet för leverans till de franska utomeuropeiska departementen fastställas till de belopp som anges i bilagan.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 391/92 ersätts med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 356, 24.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 267, 9.11.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 43, 19.2.1992, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT L 52, 27.2.1999, s. 18.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 mars 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 391/92 om fastställande av stödbelopp för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till de franska utomeuropeiska departementen

(EUR/t)

Produkt (KN-nr)	Stödbelopp			
	Destination			
	Guadeloupe	Martinique	Franska Guyana	Réunion
Vete (1001 90 99)	39,00	39,00	39,00	42,00
Korn (1003 00 90)	58,00	58,00	58,00	61,00
Majs (1005 90 00)	50,00	50,00	50,00	53,00
Durumvete (1001 10 00)	12,00	12,00	12,00	16,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 663/1999

av den 26 mars 1999

om ändring av förordning (EEG) nr 1832/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Kanarieöarna

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1601/92 av den 15 juni 1992 om särskilda åtgärder för Kanarieöarna rörande vissa jordbruksprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2348/96 ⁽²⁾, särskilt artikel 3.4 i denna, och

med beaktande av följande:

Stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter till Kanarieöarna fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 1832/92 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 431/1999 ⁽⁴⁾. Till följd av pris- och kursändringarna för spannmålsprodukter i den europeiska delen av gemen-

skapen och på världsmarknaden, bör stödet för leverans till Kanarieöarna fastställas till de belopp som anges i bilagan.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 1832/92 ersätts med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 173, 27.6.1992, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 320, 11.12.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 185, 4.7.1992, s. 26.

⁽⁴⁾ EGT L 52, 27.2.1999, s. 20.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 mars 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 1832/92 om fastställande av stödbelopp för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Kanarieöarna

(EUR/t)

Produkt KN-nr		Stödbelopp
Vete	(1001 90 99)	36,00
Korn	(1003 00 90)	55,00
Majs	(1005 90 00)	47,00
Durumvete	(1001 10 00)	8,00
Havre	(1004 00 00)	63,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 664/1999

av den 26 mars 1999

om ändring av förordning (EEG) nr 1833/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Azorerna och Madeira

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1600/92 av den 15 juni 1992 om särskilda bestämmelser för Azorerna och Madeira angående vissa jordbruksprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 562/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

med beaktande av följande:

Stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter till Azorerna och Madeira fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 1833/92 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 432/1999 ⁽⁴⁾. Till följd av pris- och kursändringarna för spannmålsprodukter i den europeiska delen

av gemenskapen och på världsmarknaden, bör stödet för leverans till Azorerna och Madeira fastställas till de belopp som anges i bilagan.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 1833/92 ersätts med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 173, 27.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 76, 13.3.1998, s. 6.

⁽³⁾ EGT L 185, 4.7.1992, s. 28.

⁽⁴⁾ EGT L 52, 27.2.1999, s. 22.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 mars 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 1833/92 om fastställande av stödbelopp för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Azorerna och Madeira

(EUR/t)

Produkt KN-nr	Stödbelopp	
	Destination	
	Azorerna	Madeira
Vete (1001 90 99)	36,00	36,00
Korn (1003 00 90)	55,00	55,00
Majs (1005 90 00)	47,00	47,00
Durumvete (1001 10 00)	8,00	8,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 665/1999

av den 26 mars 1999

om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2547/98⁽²⁾, särskilt tredje stycket i artikel 13.2 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

Artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 2681/74 av den 21 oktober 1974 om gemenskapsfinansiering av utgifter i samband med leverans av jordbruksprodukter som livsmedelsbistånd⁽⁵⁾ fastställer att den kostnadsandel, som motsvarar de exportbidrag för produkterna i fråga som är fastställda enligt gemenskapens bestämmelser, skall debiteras garantisektionen inom Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket.

För att göra det enklare att göra upp och förvalta budgeten för gemenskapens livsmedelsbiståndsaktioner och för att göra det möjligt för medlemsstaterna att sätta sig in i hur omfattande gemenskapens deltagande är i

finansieringen av nationella livsmedelsbiståndsaktioner, bör nivån på de bidrag som beviljas för de aktionerna fastställas.

De allmänna bestämmelser och genomförandebestämmelser som fastställs i artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 om exportbidrag skall också tillämpas på det ovannämnda förfarandet.

De särskilda kriterierna för att beräkna exportbidraget för ris anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 3072/95.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För gemensam och nationell livsmedelsbiståndsverksamhet, som äger rum inom ramen för internationella överenskommelser eller andra tilläggsprogram och övriga gemenskapsåtgärder för gratisleveranser, skall de bidrag som gäller för produkter ur spannmåls- och rissektorn vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 288, 25.10.1974, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 mars 1999 om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd

(EUR/t)

Produktnummer	Bidrag
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	33,00
1002 00 00 9000	71,50
1003 00 90 9000	52,00
1004 00 00 9400	60,00
1005 90 00 9000	44,00
1006 30 92 9100	142,00
1006 30 92 9900	142,00
1006 30 94 9100	142,00
1006 30 94 9900	142,00
1006 30 96 9100	142,00
1006 30 96 9900	142,00
1006 30 98 9100	142,00
1006 30 98 9900	142,00
1006 30 65 9900	142,00
1006 40 00 9000	—
1007 00 90 9000	44,00
1101 00 15 9100	45,25
1101 00 15 9130	45,25
1102 20 10 9200	62,45
1102 20 10 9400	53,53
1102 30 00 9000	—
1102 90 10 9100	68,63
1103 11 10 9200	30,00
1103 11 90 9200	30,00
1103 13 10 9100	80,30
1103 14 00 9000	—
1104 12 90 9100	94,90
1104 21 50 9100	91,50

Obs.: Produktnumrena och fotnoterna är definierade i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24. 12. 1987, s. 1), ändrad.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 666/1999

av den 26 mars 1999

om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 andra stycket och 13.15 i denna, och

av följande skäl:

Enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 får skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som är förtecknade i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen täckas av ett exportbidrag.

Enligt artikel 13.4 i förordning (EG) nr 3072/95 skall när bidragen fastställs hänsyn tas dels till den aktuella situationen och den framtida utvecklingen i fråga om priser på och tillgång till ris och brutet ris på gemenskapsmarknaden, dels till priserna på ris och brutet ris på världsmarknaden. Enligt samma artikel är det också viktigt att säkerställa jämvikt och en naturlig utveckling av priser och handel på rismarknaden och att dessutom beakta de ekonomiska aspekterna av den planerade exporten och behovet av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden liksom de begränsningar som härrör från de avtal som slutits i överensstämmelse med artikel 228 i fördraget.

I kommissionens förordning (EEG) nr 1361/76⁽³⁾ fastställs den högsta procentandel av brutet ris som är tillåten i ris för vilket exportbidrag fastställts samt anges med vilken procentandel bidraget skall minskas om proportionen brutet ris i det exporterade riset överstiger denna högsta andel.

Det finns möjlighet att exportera en kvantitet av 2 542 t ris till vissa destinationer. Det är lämpligt att tillgripa det förfarande som föreskrivs i artikel 7.4 i kommissionens förordning (EG) nr 1162/95⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 444/98⁽⁵⁾. Detta bör beaktas när exportbidragen fastställs.

I artikel 13.5 i förordning (EG) nr 3072/95 anges de särskilda kriterier som skall beaktas när exportbidrag för ris och brutet ris beräknas.

Situationen på världsmarknaden eller de särskilda kraven för vissa marknader kan göra det nödvändigt att differentiera bidragen för vissa produkter efter destination.

Ett särskilt bidrag bör fastställas för förpackat långkornigt ris för att tillgodose den aktuella efterfrågan på vissa marknader.

Bidraget måste fastställas minst en gång i månaden och får ändras under månadens lopp.

Tillämpningen av dessa bestämmelser och villkor på den nuvarande situationen på rismarknaden och särskilt på noteringarna eller priserna på ris och brutet ris inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att bidragen bör fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Inom ramen för förvaltningen av de volymbegränsningar som följer av gemenskapens WTO-åtaganden är det lämpligt att begränsa utfärdandet av licenser för export med exportbidrag.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 3072/95, med undantag av produkter enligt punkt 1 c i den artikeln, och som exporteras i obearbetad form skall fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Utfärdandet av licenser för export med förutfastställelse av exportbidrag skall avbrytas med undantag för kvantiteten 2 542 t som föreskrivs i bilagan.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 29 mars 1999.

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 154, 15.6.1976, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 117, 24.5.1995, s. 2.

⁽⁵⁾ EGT L 56, 26.2.1998, s. 12.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 mars 1999 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser

(EUR/t)			(EUR/t)		
Produktnummer	Bestämmelseland (1)	Bidragsbelopp	Produktnummer	Bestämmelseland (1)	Bidragsbelopp
1006 20 11 9000	01	87,00	1006 30 65 9900	01	109,00
1006 20 13 9000	01	87,00		04	—
1006 20 15 9000	01	87,00	1006 30 67 9100	05	115,00
1006 20 17 9000	—	—	1006 30 67 9900	—	—
1006 20 92 9000	01	87,00	1006 30 92 9100	01	109,00
1006 20 94 9000	01	87,00		02	—
1006 20 96 9000	01	87,00		03	—
1006 20 98 9000	—	—		04	—
1006 30 21 9000	01	87,00		05	115,00
1006 30 23 9000	01	87,00	1006 30 92 9900	01	109,00
1006 30 25 9000	01	87,00		04	—
1006 30 27 9000	—	—	1006 30 94 9100	01	109,00
1006 30 42 9000	01	87,00		02	—
1006 30 44 9000	01	87,00		03	—
1006 30 46 9000	01	87,00		04	—
1006 30 48 9000	—	—		05	115,00
1006 30 61 9100	01	109,00	1006 30 94 9900	01	109,00
	02	—		04	—
	03	—	1006 30 96 9100	01	109,00
	04	—		02	—
	05	115,00		03	—
1006 30 61 9900	01	109,00		04	—
	04	—		05	115,00
1006 30 63 9100	01	109,00	1006 30 96 9900	01	109,00
	02	—		04	—
	03	—	1006 30 98 9100	05	115,00
	04	—			
	05	115,00	1006 30 98 9900	—	—
1006 30 63 9900	01	109,00	1006 40 00 9000	—	—
	04	—			
1006 30 65 9100	01	109,00			
	02	—			
	03	—			
	04	—			
	05	115,00			

(1) Följande bestämmelseländer:

01 Liechtenstein, Schweiz och kommunerna Livigno och Campione d'Italia; exportbidragen skall fastställas i enlighet med den ordning som föreskrivs i artikel 7.4 i förordning (EG) nr 1162/95 för en kvantitet av totalt 1 922 t.

02 Zoner I—III och VI.

03 Zoner IV, V, VII c, Kanada och zon VIII med undantag av Surinam, Guyana och Madagaskar.

04 Bestämmelseländer angivna i artikel 34 i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3665/87.

05 Ceuta och Melilla; exportbidragen skall fastställas i enlighet med den ordning som fastställs i artikel 7.4 i förordning (EG) nr 1162/95 för en kvantitet av totalt 620 t.

Obs.: Zoner är de som anges i bilagan till kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 667/1999

av den 26 mars 1999

om fastställande av stödbelopp för försörjning av Kanarieöarna med risprodukter med ursprung i gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1601/92 av den 15 juni 1992 om särskilda åtgärder för Kanarieöarna rörande vissa jordbruksprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2348/96 ⁽²⁾, särskilt artikel 3 i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 3 i förordning (EEG) nr 1601/92 skall Kanarieöarnas behov av ris, med avseende på kvantitet, pris och kvalitet, täckas av gemenskapsris på avyttringsvillkor som är likvärdiga med befrielse från importavgift, vilket inbegriper beviljande av stöd för leveranser med ursprung i gemenskapen. Detta stöd bör fastställas med särskild hänsyn till kostnaderna för olika försörjningskällor och bör i synnerhet grundas på exportpriserna till tredje land.

Genom kommissionens förordning (EG) nr 2790/94 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 825/98 ⁽⁴⁾, fastställs gemensamma tillämpningsföreskrifter för den

särskilda försörjningsordningen för Kanarieöarna med avseende på vissa jordbruksprodukter, däribland ris.

Som en följd av tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på rissektorn i nuvarande marknadssituation, och särskilt på prissatserna för dessa produkter i den europeiska delen av gemenskapen och på världsmarknaden, bör stödet för försörjning av Kanarieöarna fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Enligt artikel 3 i förordning (EEG) nr 1601/92 skall stödbeloppen för ris med ursprung i gemenskapen inom ramen för den särskilda försörjningsordningen för Kanarieöarna fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 173, 27.6.1992, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 320, 11.12.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 296, 17.11.1994, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT L 117, 21.4.1998, s. 5.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 mars 1999 om fastställande av stödbelopp för försörjning av Kanarieöarna med risprodukter med ursprung i gemenskapen

(EUR/t)

Produkt (KN-nummer)	Stödbelopp
Slipat ris (1006 30)	123,00
Brutet ris (1006 40)	27,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 668/1999

av den 26 mars 1999

om fastställande av stödbelopp för försörjning av Azorerna och Madeira med risprodukter med ursprung i gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1600/92 av den 15 juni 1992 om särskilda bestämmelser för Azorerna och Madeira angående vissa jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2348/96⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 10 i förordning (EEG) nr 1600/92 skall Azorernas och Madeiras behov av ris, med avseende på kvantitet, pris och kvalitet, täckas av gemenskapsris på avyttringsvillkor som är likvärdiga med befrielse från importavgift, vilket inbegriper beviljande av stöd för leveranser med ursprung i gemenskapen. Detta stöd bör fastställas med särskild hänsyn till kostnaderna för olika försörjningskällor och bör i synnerhet grundas på exportpriserna till tredje land.

Genom kommissionens förordning (EEG) nr 1696/92⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2596/93⁽⁴⁾ fastställs gemensamma tillämpningsföreskrifter för de särskilda ordningarna för att försörja Azorerna och Madeira med vissa jordbruksprodukter, däribland ris. Genom kommissionens förordning (EEG) nr 1983/92 av den 16 juli 1992 om tillämpningsföreskrifter för en särskild ordning för att försörja Azorerna och Madeira

med risprodukter samt för upprättandet av en prognostiserad försörjningsbalans för dessa produkter⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1683/94⁽⁶⁾, fastställs bestämmelser som kompletterar eller avviker från bestämmelserna i förutnämnda förordning.

Som en följd av tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på rissektorn i nuvarande marknadssituation, och särskilt på priserna för dessa produkter i den europeiska delen av gemenskapen och på världsmarknaden, bör stödet för försörjning av Azorerna och Madeira fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Enligt artikel 10 i förordning (EEG) nr 1600/92 skall stödbeloppen för ris med ursprung i gemenskapen enligt de särskilda ordningarna för försörjning av Azorerna och Madeira fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 173, 27.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 320, 11.12.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 179, 1.7.1992, s. 6.

⁽⁴⁾ EGT L 238, 23.9.1993, s. 24.

⁽⁵⁾ EGT L 198, 17.7.1992, s. 37.

⁽⁶⁾ EGT L 178, 12.7.1994, s. 53.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 mars 1999 om fastställande av stödbelopp för försörjning av Azorerna och Madeira med risprodukter med ursprung i gemenskapen

(EUR/t)

Produkt (KN-nummer)	Stödbelopp	
	Bestämmelse	
	Azorerna	Madeira
Slipat ris (1006 30)	123,00	123,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 669/1999

av den 26 mars 1999

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2565/98

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 2565/98⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.

På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95⁽⁵⁾ och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet

beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa europeiska länder, skall på grundval av anbud som lämnats från och med den 22 till och med den 25 mars 1999 fastställas till 155,00 EUR per ton inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2565/98.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 320, 28.11.1998, s. 46.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 670/1999**av den 26 mars 1999****om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2566/98**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 2566/98 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.

På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet

beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris enligt KN-nummer 1006 30 67 avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats från och med den 22 till och med den 25 mars 1999 fastställas till 320,00 EUR per ton inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2566/98.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 320, 28.11.1998, s. 49.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 671/1999

av den 26 mars 1999

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2564/98

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 2564/98⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.

På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95⁽⁵⁾ och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet

beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats från och med den 22 till och med den 25 mars 1999 fastställas till 125,00 EUR per ton inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2564/98.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 320, 28.11.1998, s. 43.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 672/1999

av den 26 mars 1999

om fastställande av det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör för den tvåhundra särskilda anbudsinfördran som görs inom ramen för den stående anbudsinfördran som avses i förordning (EEG) nr 429/90

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾, särskilt artikel 7a.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 429/90 av den 20 februari 1990 om beviljande genom anbudsinfördran av stöd för koncentrerat smör avsett för direkt förbrukning inom gemenskapen⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 124/1999⁽⁴⁾ använder interventionsorganen stående anbudsinfördran för beviljande av stöd för koncentrerat smör. Artikel 6 i ovannämnda förordning fastställer att med beaktande av de anbud som inkommit i samband med en särskild anbudsinfördran bör det bestämmas ett högsta stödbelopp för koncentrerat smör med en fetthalt av minst 96 % eller också bör beslut fattas om att inget kontrakt skall tilldelas. Beloppet på säkerheten för slutanvändningen bör bestämmas i enlighet med detta.

Med beaktande av de anbud som mottagits bör det högsta stödbeloppet fastställas till den nivå, som anges nedan, och säkerheten för slutanvändningen bestämmas enligt detta.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den tvåhundra särskilda anbudsinfördran som görs inom ramen för den stående anbudsinfördran som avses i förordning (EEG) nr 429/90 skall det högsta stödbeloppet och beloppet på säkerheten för slutanvändningen fastställas på följande sätt:

- högsta stödbeloppet: 117 EUR/100 kg,
- säkerheten för slutanvändningen: 129 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 45, 21.2.1990, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 16, 21.1.1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 673/1999

av den 26 mars 1999

om fastställande av det högsta priset för uppköp av smör för den 236:e anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 1589/87

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾, särskilt artikel 7a.1 första stycket och punkt 3 i denna, och

av följande skäl:

I artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 1589/87 av den 5 juni 1987 om försäljning av smör genom anbud till interventionsorgan⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 124/1999⁽⁴⁾ fastställs att mot bakgrund av de anbud som mottagits för varje anbudsinfordran skall ett maximalt uppköpspris fastställas på grundval av de

gällande interventionspriserna, eller också får beslut fattas om att anbudsförfarandet inte skall fullföljas.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 236:e anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 1589/87 och för vilken inlämningstiden för anbud utgick den 23 mars 1999 skall det högsta uppköpspriset fastställas till 295,38 euro per 100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 146, 6.6.1987, s. 27.

⁽⁴⁾ EGT L 16, 21.1.1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 674/1999

av den 26 mars 1999

om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den tjugoåttonde särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾, särskilt artikel 6.3, 6.6 och 12.3 i denna, och

av följande skäl:

I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2571/97 av den 15 december 1997 om försäljningen av smör till sänkta priser och beviljandet av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör avsett att användas i framställningen av konditorivaror, glass och andra livsmedel⁽³⁾ senast ändrad genom förordning (EG) nr 494/1999⁽⁴⁾, använder interventionsorganen sig av anbudsfordran för försäljning av vissa kvantiteter smör som de innehar och beviljande av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör. I artikel 18 i den förordningen fastställs att det med hänsyn till de anbud som inlämnas för varje enskild anbudsinfordran skall bestämmas ett lägsta försäljningspris för smör och ett högsta stödbelopp för grädde, smör

och koncentrerat smör som kan varieras enligt det avsedda användningsområdet, fetthalten i smöret och iblandningsförfarandet, eller också skall det fattas beslut om att inget kontrakt skall tilldelas med avseende på en anbudsinfordran. Förädlingssäkerhetens eller -säkerheternas belopp bör bestämmas i enlighet med detta.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den tjugoåttonde särskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97, skall det högsta stödbeloppet och beloppen på säkerheterna för förädling fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 350, 20.12.1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 59, 6.3.1999, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 mars 1999 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den tjugoåttonde enskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Iblandningsförfarande			Med spårämnen	Utan spårämnen	Med spårämnen	Utan spårämnen
Lägsta försäljningspris	Smör ≥ 82 %	Oförändrat	—	—	—	—
		Koncentrerat	—	—	—	—
Förädlingssäkerhet		Oförändrat	—	—	—	—
		Koncentrerat	—	—	—	—
Högsta stödbelopp	Smör ≥ 82 %		95	91	95	91
	Smör < 82 %		—	88	—	88
	Koncentrerat smör		117	113	117	113
	Grädde		—	—	40	38
Förädlings-säkerhet	Smör		105	—	105	—
	Koncentrerat smör		129	—	129	—
	Grädde		—	—	44	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 675/1999

av den 26 mars 1999

om ändring av förordning (EG) nr 1394/98 om upprättande av en försörjningsbalans och om fastställande av stöd till försörjningen av Kanarieöarna med avelskaniner inom ramen för den ordning som fastställs i artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 1601/92EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1601/92 av den 15 juni 1992 om särskilda åtgärder för Kanarieöarna rörande vissa jordbruksprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2348/96 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

av följande skäl:

I kommissionens förordning (EG) nr 1394/98 ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 457/1999 ⁽⁴⁾, fastställs kvantiteterna för försörjningen av ögruppen med avelskaniner med ursprung i resten av gemenskapen.

Denna balans får revideras under regleringsåret med hänsyn till hur behovet på öarna utvecklas. Enligt de uppgifter som lämnats av de behöriga myndigheterna är

det motiverat att öka kvantiteterna med avelskaniner för regleringsåret 1998/99. Den prognostiserade försörjningsbalansen för försörjning av Kanarieöarna med denna produkt bör därför anpassas.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fjäderfäkött och ägg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 1394/98 skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT L 173, 27.6.1992, s. 13.⁽²⁾ EGT L 320, 11.12.1996, s. 1.⁽³⁾ EGT L 187, 1.7.1998, s. 37.⁽⁴⁾ EGT L 55, 3.3.1999, s. 6.

BILAGA

Försörjning av Kanarieöarna med avelskaniner som har sitt ursprung inom gemenskapen för perioden 1 juli 1998 – 30 juni 1999

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal	Stödbelopp (EUR/enhet)
ex 0106 00 10	Avelskaniner:		
	— renrasiga och mor-/farföräldradjur	2 750	30
	— föräldradjur	6 000	24

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 676/1999

av den 26 mars 1999

om ändring för femte gången av förordning (EG) nr 785/95 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 603/95 om den gemensamma marknaden för torkat foder

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 603/95 av den 21 februari 1995 om den gemensamma marknaden för torkat foder⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1347/95⁽²⁾, särskilt artikel 18 i denna, och

av följande skäl:

I artikel 2.2 a första strecksatsen i kommissionens förordning (EG) nr 785/95 av den 6 april 1995 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 603/95⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1794/97⁽⁴⁾, föreskrivs att dehydratisering av färskt foder skall ske med hjälp av torkar som håller en temperatur på minst 93 °C i början av processen.

Enligt omfattande forskning och vetenskapliga studier bevaras näringsvärdet, särskilt betakarotinhalt, i en produkt av hög kvalitet om torkningen av fodret äger rum vid hög temperatur.

Marknadsläget för torkat foder karakteriseras av fallande försäljningspriser och ökad produktion och är sådant att det är nödvändigt att garantera tillgången på en slutprodukt av näringsmässigt hög kvalitet framställd under likartade konkurrensvillkor och att motivera det stödbelopp som beviljas till bearbetningskostnaderna. Detta kan uppnås genom att torkning av foder vid hög temperatur tillämpas allmänt.

På de flesta företag äger bearbetning av foder rum vid hög temperatur. Det är därför lämpligt att föreskriva att de anläggningar som fortfarande håller en temperatur på 93 °C i början av processen inom rimlig tid justeras för att vara anpassade till torkning av foder vid hög temperatur.

För de tekniska justeringar som är nödvändiga i detta syfte krävs en bekräftelse på att den behöriga myndigheten godkännt företaget.

I vissa medlemsstater används för närvarande ett litet antal bandtorkar med en temperatur på minst 110 °C vid torkningsprocessens början. Det rör sig om små installationer med låg kapacitet vars driftstemperatur inte kan höjas utan radikala tekniska justeringar. Därför bör de omfattas av undantag från minimikravet på en torkningstemperatur på 350 °C, samtidigt som det skall stå klart att ingen ny installation av denna typ får godkännas efter det att regleringsåret 1999/2000 inletts.

I artikel 15 b i ovannämnda förordning (EG) nr 785/95 föreskrivs att medlemsstaterna skall meddela kommissionen de arealer och kvantiteter som berörs av kontrakt och leveransdeklarationer. Erfarenheten har visat att denna rapportering är en källa till motsägelsefulla och otillfredsställande uppgifter. Den bör därför avskaffas.

Förvaltningskommittén för torkat foder har inte avgivet något yttrande inom den tid som dess ordförande har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 785/95 ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.2 a skall den första strecksatsen ersättas med följande:

”— lufttemperaturen är minst 350 grader C i början av processen. Bandtorkar med en temperatur på minst 110 °C vid processens början och som godkännts före inledningen av regleringsåret 1999/2000, behöver inte uppfylla detta villkor.”

2. Artikel 15 b skall utgå.

⁽¹⁾ EGT L 63, 21.3.1995, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 131, 15.6.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 79, 7.4.1995, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT L 255, 18.9.1997, s. 12.

Artikel 2

1. De tekniska justeringar i torkningsanläggningarna som är nödvändiga enligt bestämmelserna i artikel 1.1 skall göras utan att det påverkar kravet om att underrätta den behöriga myndigheten inom den tidsfrist som anges i artikel 4.1 a sista stycket i förordning (EG) nr 785/95.

2. Medlemsstaterna skall senast den 15 maj 1999 till kommissionen översända en förteckning över de bandtorkar som godkänts före inledningen av regleringsåret

1999/2000 och som därför får omfattas av undantaget i artikel 1.1.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med förordningens ikraftträdande med undantag av artikel 1.1 som skall tillämpas från och med den 1 april 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 677/1999

av den 26 mars 1999

om ändring av förordning (EG) nr 2789/98 om tillfälligt undantag från förordning (EG) nr 1445/95 om tillämpningsföreskrifter för ordningen med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1633/98⁽²⁾, särskilt artiklarna 9, 13 och 25 i denna, och

av följande skäl:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 2789/98⁽³⁾ gjordes ett tillfälligt undantag från bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 1445/95⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2648/98⁽⁵⁾ om fastställande av tillämpningsföreskrifter för ordningen med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn.

De skäl som ledde till att giltighetstiden för exportlicenser med förutfastställelse av bidraget förlängdes samt till att undantaget i artikel 10.5 i förordning (EG) nr

1445/95 utvidgades till att omfatta produkter enligt KN-nummer 0202 kvarstår fortfarande. Det är därför nödvändigt att förlänga giltighetstiden för förordning (EG) nr 2789/98.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 2 andra stycket i förordning (EG) nr 2789/98 skall "den 31 mars 1999" ersättas med "den 30 juni 1999".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från den 1 april 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT L 210, 28.7.1998, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 347, 23.12.1998, s. 33.

⁽⁴⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 35.

⁽⁵⁾ EGT L 335, 10.12.1998, s. 39.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 678/1999

av den 26 mars 1999

om närmare bestämmelser om beviljande av stöd för privat lagring av Pecorino Romano-ost

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾, särskilt artiklarna 9.3 och 28 i denna, och

med beaktande av följande:

I rådets förordning (EEG) nr 508/71 av den 8 mars 1971 om fastställande av allmänna bestämmelser om stöd för privat lagring av lagringsbeständig ost⁽³⁾ föreskrivs att stöd får beviljas för privat lagring av viss ost som framställs av får mjölk och som behöver lagras i minst sex månader för att mogna, om det råder en allvarlig obalans på marknaden som kan avhjälpas eller minskas genom säsongslagring.

Den säsongsbetingade produktionen av Pecorino Romano-osten gör att lagren ökar och blir svåra att avsätta vilket kan medföra prisfall. Säsongslagring bör därför införas för dessa kvantiteter för att förbättra situationen och för att ge producenterna den tid som behövs för att finna avsättningsmöjligheter för sin ost.

Genom de närmare bestämmelserna för denna åtgärd bör den maximala kvantitet som kan omfattas av åtgärden, samt giltigheten för de kontrakt som ingås, fastställas med hänsyn till marknadens faktiska behov och möjligheter att lagra osten i fråga. Kontrakten bör bland annat innehålla bestämmelser som möjliggör identifiering av osten och kontroll av lagerinnehav för vilka stöd beviljas. Stödets storlek bör fastställas med hänsyn till lagringskostnader och marknadsprisernas förväntade utveckling.

I artikel 1.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 1756/93 av den 30 juni 1993 om avgörande faktorer för den jordbruksomräkningskurs som tillämpas för mjölk och mjölkprodukter⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 569/1999⁽⁵⁾, fastställs den omräkningskurs som skall

tillämpas i samband med stödåtgärder för privat lagring i sektorn för mjölkprodukter.

Vad gäller kontroller har det visat sig att kontrollbestämmelserna bör specificeras, särskilt i fråga om de dokument som skall framläggas och om kontroller på plats. Det bör föreskrivas att medlemsstaterna får kräva att kontrollkostnaderna helt eller delvis skall betalas av kontrahenten.

Kontinuiteten i den ifrågavarande lagringen bör säkerställas.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Stöd skall beviljas för privat lagring av 15 000 ton Pecorino Romano-ost som producerats inom gemenskapen och som uppfyller kraven i artiklarna 2 och 3.

Artikel 2

1. Interventionsorganen skall endast ingå lagringskontrakt, om följande villkor är uppfyllda:

- a) Den kvantitet ost som kontraktet avser utgör minst 2 ton.
- b) Osten är framställd minst 90 dagar före den dag som i kontraktet anges som dagen för inlagring, och efter den 1 oktober 1998.
- c) Osten har underkastats kontroller som visar att den uppfyller de krav som fastställs i b och att den är av högsta kvalitet.

d) Lagerhållaren åtar sig följande:

- Att inte ändra det kontrakterade partiets sammansättning under kontraktstiden utan tillstånd från interventionsorganet. Om kravet på den minimikvantitet som fastställs för varje parti fortsatt uppfylls får interventionsorganet godkänna en ändring när det gäller uttag från lager eller ersättning av sådan ost vars kvalitet har försämrats till en sådan grad att den inte längre kan lagras.

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 58, 11.3.1971, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 161, 2.7.1993, s. 48.

⁽⁵⁾ EGT L 70, 17.3.1999, s. 12.

Vid uttag från lager av vissa kvantiteter

- i) anses kontraktet inte ha ändrats, om de nämnda kvantiteterna ersätts med interventionsorganets godkännande,
- ii) anses kontraktet redan från början ha ingåtts för den kvantitet som bibehålls, om de nämnda kvantiteterna inte ersätts med nya.

Eventuella kontrollkostnader som uppstår vid en ändring skall betalas av lagerhållaren.

— Att föra lagerbokföring och varje vecka informera interventionsorganet om de kvantiteter ost som inlagrats under den föregående veckan samt om eventuella förväntade uttag från lagret.

2. Lagringskontraktet skall ingås

- a) skriftligen med angivelse av första dagen för den kontrakterade lagringen. Denna dag får inte infalla tidigare än dagen efter den dag då inlagringen av den ost som kontraktet avser är avslutad,
- b) efter avslutad inlagring av det parti ost som kontraktet avser och senast 40 dagar efter dagen för den kontrakterade lagringens början.

Artikel 3

1. Stöd skall endast beviljas för ost som inlagras under perioden från och med den 15 april till och med den 31 december 1999.

2. Stöd skall inte beviljas för kontrakterad lagring som understiger 60 dagar.

3. Stödet får inte vara större än ett belopp som motsvarar en kontrakterad lagringsperiod på 180 dagar som avslutas före den 31 mars 2000. Trots artikel 2.1 d första strecksatsen får lagerhållaren, sedan den period om 60 dagar som anges i punkt 2 har löpt ut, helt eller delvis ta ut det kontrakterade partiet ur lagret. Den minimikvantitet som får tas ut ur lager skall utgöra 500 kg. Medlemsstaterna får dock öka denna kvantitet till två ton.

Den dag då den kontrakterade osten börjar tas ut ur lager skall inte räknas in i den kontrakterade lagringsperioden.

Artikel 4

1. Stödbeloppet skall fastställas enligt följande:

- a) 100 euro per ton för fasta kostnader.
- b) 0,35 euro per ton och dag av den kontrakterade lagringstiden för lagringskostnader.
- c) 0,52 euro per ton och dag av den kontrakterade lagringstiden för finansiella kostnader.

2. Stöd skall utbetalas senast 90 dagar från och med den sista kontrakterade lagringsdagen.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att villkoren för beviljande av rätt till utbetalning av stödet uppfylls.

2. Kontrahenten skall ställa all dokumentation med följande upplysningar om de privat lagrade produkterna till förfogande för den nationella myndighet som ansvarar för kontrollen av att bestämmelserna efterföljs:

- a) Ägandeförhållandet vid tidpunkten för inlagring.
- b) Ostens ursprung och framställningsdatum.
- c) Inlagringsdatum.
- d) Förekomst i lager.
- e) Datum för uttag från lager.

3. Kontrahenten eller, i tillämpliga fall, lagerhållaren, skall föra lagerbokföring som skall vara tillgänglig i lagerlokalen och som skall omfatta följande:

- a) Identifiering, genom kontraktnummer, av de produkter som finns i privata lager.
- b) Datum för inlagring och uttag från lager.
- c) Antal ostar och deras vikt för varje parti.
- d) Produkternas placering i lagret.

4. De lagrade produkterna skall vara lätta att identifiera enligt aktuella kontrakt. Ett särskilt märke skall sättas på de ostar som kontraktet avser.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2.1 d skall de behöriga organen vid inlagring utföra kontroller för att särskilt säkerställa att de lagrade produkterna berättigar till stöd och för att förhindra varje möjlighet till utbyte av produkterna under den kontrakterade lagringsperioden.

6. De nationella myndigheter som ansvarar för kontroller skall genomföra följande:

- a) En oanmäld kontroll för att säkerställa att produkterna finns i lagret. Det utvalda provet måste vara representativt och motsvara minst 10 % av den totala kvantitet som omfattas av kontraktet för stöd för privat lagring. Dessa kontroller skall dessutom omfatta, utöver granskning av den bokföring som avses i punkt 3, fysisk kontroll av vikten samt arten av produkt och deras identifikation. Denna fysiska kontroll måste omfatta minst 5 % av den kvantitet som omfattas av en oanmäld kontroll.

b) En kontroll för att säkerställa att produkterna finns i lagret vid slutet av den kontrakterade lagringsperioden.

7. För de kontroller som genomförs i enlighet med punkterna 5 och 6 måste en rapport med följande information utarbetas:

- Datumet för kontrollen.
- Kontrollens varaktighet.
- Det genomförda kontrollarbetet.

Kontrollrapporten måste skrivas under av den ansvarige tjänstemannen och kontrasigneras av kontrahenten eller, i tillämpliga fall, av lagerhållaren.

8. De oriktigheter som rör minst 5 % av de kontrollerade produkterna konstateras skall kontrollen utvidgas till att omfatta ett större prov som fastställs av det behöriga organet.

Medlemsstaterna skall inom fyra veckor underrätta kommissionen om sådana fall.

9. Medlemsstaterna får kräva att kostnaderna för kontroller helt eller delvis skall betalas av kontrahenten.

Artikel 6

Senast den 15 december 1999 skall medlemsstaterna underrätta kommissionen om

- a) den kvantitet ost för vilken lagringskontrakt har ingåtts,
- b) eventuella kvantiteter för vilka det tillstånd som avses i artikel 2.1 d har beviljats.

Artikel 7

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 15 april 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 679/1999

av den 26 mars 1999

om ändring av förordning (EG) nr 2659/94 avseende bestämmelser för beviljande av stöd till privat lagring av ostarna grana padano, parmigiano reggiano och provolone

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

I artikel 6 i förordning (EG) nr 2659/94 skall punkt 1 ersättas med följande:

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾, särskilt artiklarna 9.3 och 28, och

”1. Summan för stöd till privat lagring av ost fastställs enligt följande:

- a) 100 euro per ton för fasta kostnader,
- b) 0,35 euro per ton och kontrakterad lagringsdag för lagringskostnader,
- c) en summa för finansiella kostnader, uttryckt i euro per ton och kontrakterad lagringsdag, fastställd enligt följande:
 - 0,64 för osten grana padano,
 - 0,89 för osten parmigiano reggiano,
 - 0,52 för osten provolone.”

med beaktande av följande:

Artikel 2

I artikel 6.1 i kommissionens förordning (EG) nr 2659/94⁽³⁾ föreskrivs stödsummorna för privat lagring av ostarna grana padano, parmigiano reggiano och provolone, senast ändrad genom förordning (EG) nr 671/97⁽⁴⁾. Dessa summor bör ändras med hänsyn till kostnadsutvecklingen för lagring.

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

Den skall tillämpas på lagringskontrakt som ingåtts från och med dagen för ikraftträdandet.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 284, 1.11.1994, s. 26.

⁽⁴⁾ EGT L 101, 18.4.1997, s. 14.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 680/1999

av den 26 mars 1999

om att inte fullfölja det tvåhundraatjugonde delanbudsförfarandet som inletts som en allmän interventionsåtgärd i enlighet med förordning (EEG) nr 1627/89

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1633/98⁽²⁾, särskilt artikel 6.7 i denna, och med beaktande av följande:

I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 2456/93 av den 1 september 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 805/68 vad beträffar allmänna och särskilda interventionsåtgärder för nötkött⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2812/98⁽⁴⁾, inleddes ett anbudsförfarande genom artikel 1.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 1627/89 av den 9 juni 1989 om uppköp av nötkött genom anbudsinfordran⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 136/1999⁽⁶⁾.

Enligt artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 2456/93 skall det eventuellt vid varje delanbudsförfarande fastställas ett högsta uppköpspris för kvalitet R3 med hänsyn till

mottagna anbud. I enlighet med artikel 13.2 kan det beslutas att anbudsförfarandet inte skall avslutas.

Efter genomgång av de anbud som lämnats in för det tvåhundraatjugonde delanbudsförfarandet och med beaktande, i enlighet med artikel 6.1 i förordning (EEG) nr 805/68, av marknadens krav på ett rimligt stöd och den säsongsbetingade utvecklingen av slakt och av priser, är det lämpligt att inte fullfölja anbudet.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det tvåhundraatjugonde delanbudsförfarandet som inleddes genom förordning (EEG) nr 1627/89 fullföljs inte.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT L 210, 28.7.1998, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 225, 4.9.1993, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT L 349, 24.12.1998, s. 47.

⁽⁵⁾ EGT L 159, 10.6.1989, s. 36.

⁽⁶⁾ EGT L 17, 22.1.1999, s. 26.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 1999/19/EG

av den 18 mars 1999

om ändring av rådets direktiv 97/70/EG om att införa harmoniserade säkerhetsregler för fiskefartyg som har en längd av 24 meter och däröver

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

Artikel 1

med beaktande av rådets direktiv 97/70/EG av den 11 december 1997 om att införa harmoniserade säkerhetsregler för fiskefartyg som har en längd av 24 meter och däröver⁽¹⁾, särskilt artikel 8 i detta, och

I bilaga II till direktiv 97/70/EG skall följande läggas till under rubriken: "Kapitel IX: Radiokommunikation"

"Regel 7: Radioutrustning — havsområde A1

En ny punkt 4 skall föras in med följande lydelse:

av följande skäl:

'Utan hinder av bestämmelser i regel 4 a, kan administrationen undanta nya fiskefartyg som har en längd av 24 meter och däröver men mindre än 45 meter och som endast går i trafik inom havsområde A1 från kraven i reglerna 6.1 f och 7.3 om de är utrustade med en VHF-radioinstallation enligt bestämmelser i regel 6.1 a och, dessutom, med en VHF-radioinstallation som använder DSC för överföring av nödsignaler från sjöss till land enligt bestämmelser i regel 7.1 a.'

(1) Kommissionen har undersökt bestämmelserna i kapitel IX i bilaga II till direktiv 97/70/EG med hänsyn till deras tillämpning på nya fiskefartyg som är mellan 24 och 45 meter långa och med beaktande av dessa fartygs begränsade storlek och antalet ombordvarande.

(2) Denna undersökning har visat att vad gäller sådana fartygs radiokommunikation kan samma säkerhet garanteras, när fartygen uteslutande går i trafik inom havsområde A1, om det krävs att de utrustas med en extra VHF-radio, som använder Digital Selective Calling (DSC) i stället för Emergency Position Indicating Radio Beacon (EPIRB).

(3) Mot bakgrund av denna undersökning bör bilaga II till direktiv 97/70/EG ändras.

(4) Ändringen överensstämmer med reglerna för att fartyg som inte omfattas av SOLAS kan delta i Global Maritime Distress and Safety System (GMDSS) som upprättats av Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) sjösäkerhetskommitté genom cirkulär 803 av den 9 juni 1997.

(5) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 12 i rådets direktiv 93/75/EEG⁽²⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 98/74/EG⁽³⁾.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 maj 2000. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 34, 9.2.1998, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 247, 5.10.1993, s. 19.

⁽³⁾ EGT L 276, 13.10.1998, s. 7.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 18 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Neil KINNOCK

Ledamot av kommissionen

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 22 februari 1999

om ingående av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Staten Israel

(1999/224/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA
BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 130m jämförd med artikel 228.2 första meningen och artikel 228.3 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

Gemenskapen och Israel genomför för närvarande forskningsprogram inom områden som är av gemensamt intresse.

Staten Israel, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, har undertecknat ett Europa-Medelhavsavtal om associering med föreskrifter om förhandlingar rörande ett samarbetsavtal inom området för vetenskap och teknik.

Europeiska gemenskapen och Staten Israel har slutit ett avtal om vetenskapligt och tekniskt samarbete under den tid som fjärde ramprogrammet om FoTUD löper.

Genom sitt beslut av den 18 maj 1998 bemyndigade rådet kommissionen att förhandla fram ett avtal om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Staten Israel under den tid som femte ramprogrammet löper.

Avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan gemenskapen och Staten Israel bör godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Staten Israel godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

Avtalstexten bifogas detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse de personer som skall ha befogenhet att med för gemenskapen bindande verkan underteckna avtalet.

Artikel 3

Rådets ordförande skall på gemenskapens vägnar lämna den underrättelse varom stadgas i artikel 13 i avtalet.

Utfärdat i Luxemburg den 22 februari 1999.

På rådets vägnar

H.-F. von PLOETZ

Ordförande

⁽¹⁾ EGT C 283, 12.9.1998, s. 5.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 11 februari 1999 (ännu ej offentliggjort i EGT).

AVTAL**om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Staten Israel**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD på Europeiska gemenskapens vägnar (nedan kallad gemenskapen),

å ena sidan, och

STATEN ISRAELS REGERING på Staten Israels vägnar (nedan kallad Israel),

å andra sidan,

nedan kallade parterna,

SOM BEAKTAR vikten av att vetenskaplig och teknisk forskning för Israel och gemenskapen och deras ömsesidiga intresse av att samarbeta på detta område för att bättre utnyttja resurserna och undvika onödigt dubbelarbete,

SOM BEAKTAR att Israel och gemenskapen för närvarande genomför forskningsprogram på områden av allmänt intresse,

SOM BEAKTAR att Israel och gemenskapen har intresse av att samarbeta inom dessa program till ömsesidig nytta,

SOM FINNER att båda parterna har ett intresse av att uppmuntra ömsesidig tillgång för deras forskningsenheter till, å ena sidan, forsknings- och utvecklingsverksamhet i Israel och, å andra sidan, till gemenskapens ramprogram för forskning och teknisk utveckling,

SOM BEAKTAR att Israel, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, har undertecknat ett avtal enligt vilket parterna åtar sig att intensifiera det vetenskapliga och tekniska samarbetet samt samtycker till att fastställa arrangemang för att genomföra detta mål i särskilda avtal som skall ingås i detta syfte,

SOM BEAKTAR att gemenskapen och Israel har ingått ett avtal om vetenskapligt och tekniskt samarbete under fjärde ramprogrammets löptid, vilket kan förnyas på gemensamt överenskomna villkor,

SOM BEAKTAR att Europaparlamentet och Europeiska unionens råd genom beslut nr 182/1999/EG antog ett ramprogram för Europeiska gemenskapens verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (1998–2002), nedan kallat femte ramprogrammet,

SOM BEAKTAR, utan att det påverkar relevanta bestämmelser i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, att detta avtal och all därav följande verksamhet inte på något sätt skall påverka de befogenheter som tillerkänts medlemsstaterna när det gäller att inleda bilaterala verksamheter med Israel inom områdena vetenskap, teknik, forskning och utveckling och i detta syfte ingå avtal om så behövs,

HAR AVTALAT FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Forskningsenheter som är etablerade i Israel får delta i alla de särskilda program som ingår i femte ramprogrammet.

2. Israeliska forskare eller forskningsenheter får delta i Gemensamma forskningscentrets verksamhet.

3. Forskningsenheter som är etablerade i gemenskapen får delta i forskningsprogram och forskningsprojekt i Israel inom samma områden som de som ingår i femte ramprogrammets olika program.

4. Med forskningsenheter avses i detta avtal bland annat universitet, forskningsorganisationer, industriföretag, inbegripet små och medelstora företag, samt enskilda personer.

Artikel 2

Samarbetet får bedrivas på följande sätt:

— Deltagande av de forskningsenheter som är etablerade i Israel vid genomförandet av alla de särskilda program som antagits inom femte ramprogrammet i enlighet med de bestämmelser och villkor som anges i ”reglerna för medverkan av företag, forskningscentra och universitet i Europeiska gemenskapens verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration”.

- Ekonomiska bidrag från Israel till budgetarna för de program som har antagits i syfte att genomföra femte ramprogrammet på grundval av förhållandet mellan Israels BNP och Europeiska unionens medlemsstaters och Israels sammanlagda BNP.
- Deltagande av de forskningsenheter som är etablerade i gemenskapen i israeliska forskningsprojekt och deras resultat i enlighet med de bestämmelser och villkor som gäller i Israel i det särskilda fallet. De forskningsenheter som är etablerade i gemenskapen och deltar i israeliska forskningsprojekt inom forsknings- och utvecklingsprogram skall täcka sina egna kostnader, inbegripet sin proportionella andel av projektets allmänna kostnader för förvaltning och administration.
- Regelbundna diskussioner om forskningspolitikens och forskningsplaneringens inriktning och prioriteringar i Israel och gemenskapen.
- Diskussioner om utsikterna för och utvecklingen av samarbetet.
- Tillhandahållande av information i rätt tid om genomförandet av FTU-program i Israel och gemenskapen samt om resultaten av det arbete som utförts inom samarbetets ramar.

Artikel 3

Samarbetet får ske på följande sätt:

- Deltagande i gemenskapsprogram, delprogram eller gemensam forskningsverksamhet samt särskilt i kostnadsdelade forskningsavtal, i gemensamma åtgärder, samordningsverksamheter, inbegripet temabundna nätverk, utbildning och yrkesutbildning, studier och utvärderingar.
- Gemensamma möten.
- Besök och utbyte av forskare, ingenjörer och tekniker.
- Regelbundna, kontinuerliga kontakter mellan program- eller projektledare.
- Deltagande av experter i seminarier, symposier och workshops.

Artikel 4

Samarbetet kan när som helst, genom överenskommelse mellan parterna, anpassas och utvecklas.

Artikel 5

Forskningsenheter som är etablerade i Israel och som deltar i gemenskapens forskningsprogram skall ha samma rättigheter och skyldigheter som enheterna som är etablerade i gemenskapen vad gäller äganderätt, utnyttjande samt spridning av information och immaterialrätt som härrör från detta deltagande, om inte annat följer av bilaga A.

Forskningsenheter som är etablerade i gemenskapen som deltar i israeliska forskningsprojekt inom ramen för forsknings- och utvecklingsprogram skall ha samma rättigheter och skyldigheter som enheterna som är etablerade i Israel för projektet i fråga, vad gäller äganderätt, utnyttjande samt spridning av information och immaterialrätt som härrör från detta deltagande, om inte annat följer av bilaga C.

Artikel 6

En gemensam kommitté skall inrättas, vilken skall kallas "EG:s och Israels forskningskommitté" och vars uppgifter skall vara att

- se över och utvärdera genomförandet av detta avtal,
- undersöka alla åtgärder som kan tänkas förbättra och utveckla samarbetet,
- regelbundet diskutera forskningspolitikens och forskningsplaneringens inriktning och prioritering i Israel och gemenskapen, samt utsikterna för det framtida samarbetet,
- säkerställa att avtalet genomförs korrekt.

Kommittén som skall bestå av företrädare för kommissionen och Israel skall själv fastställa sin arbetsordning.

Kommittén skall på parternas begäran sammanträda minst en gång per år. Övriga sammanträden skall hållas på begäran av endera parten.

Artikel 7

1. Israels ekonomiska bidrag till följd av deltagandet i genomförandet av de särskilda programmen skall fastställas i proportion till och utöver det belopp som varje år i Europeiska gemenskapernas allmänna budget står till förfogande för åtagandebemyndiganden i syfte att uppfylla kommissionens finansiella skyldigheter som härrör från den typ av arbete som är nödvändigt för att genomföra och förvalta dessa program.

2. Den proportionalitetsfaktor som bestämmer Israels bidrag skall erhållas genom fastställande av förhållandet mellan Israels bruttonationalprodukt, till marknadspriser, och summan av Europeiska unionens medlemsstaters bruttonationalprodukt, till marknadspriser, och Israels sammanlagda bruttonationalprodukt. Detta förhållande skall beräknas på grundval av de senaste statistiska uppgifterna från Internationella banken för återuppbyggnad och utveckling som finns tillgängliga vid tidpunkten för offentliggörandet av det preliminära förslaget till Europeiska gemenskapernas budget.

3. Reglerna för gemenskapens finansiella bidrag fastställs i bilaga IV till Europaparlamentets och rådets beslut nr 182/1999/EG av den 22 december 1998.

4. Reglerna för Israels bidrag anges i bilaga B.

Artikel 8

1. Företrädare för Israel skall medverka i femte ramprogrammets programförvaltningskommittéer. Dessa kommittéer skall sammanträda utan att Israels företrädare är närvarande vid omröstning och annars endast vid speciella tillfällen. Israel skall informeras om detta.

2. Den medverkan som avses i punkt 1 i denna artikel skall utformas på samma sätt som för medlemsstaternas deltagare, inbegripet förfaranden för mottagande av information och handlingar.

Artikel 9

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5 skall de forskningsenheter som är etablerade i Israel och medverkar i femte ramprogrammet ha samma kontraktsenliga rättigheter och skyldigheter som de enheter som är etablerade i gemenskapen, med beaktande av gemenskapens och Israels ömsesidiga intressen.

2. För israeliska forskningsenheter skall de bestämmelser och villkor som gäller för avgivande och utvärdering av förslag och för beviljande och ingående av kontrakt enligt gemenskapsprogram vara desamma som de som gäller för de kontrakt som ingås enligt samma gemenskapsprogram med forskningsenheter i gemenskapen, med beaktande av gemenskapens och Israels ömsesidiga intressen.

3. Både israeliska experter och gemenskapens experter skall beaktas vid val av granskare och skiljedomare. Israeliska experter får ingå i de rådgivande grupperna och andra rådgivande organ som bistår kommissionen vid genomförandet av femte ramprogrammet.

4. En israelisk forskningsenhet får fungera som samordnare för ett projekt på samma villkor och enligt samma bestämmelser som gäller forskningsenheter som är etablerade i gemenskapen. I enlighet med gemenskapens budgetförordningar skall avtal som ingåtts med eller av israeliska forskningsenheter innehålla föreskrifter om att kontroller och revisioner skall genomföras av eller under ledning av kommissionen och revisionsrätten. Finansiella revisioner får genomföras för att kontrollera dessa enheters inkomster och utgifter i samband med kontraktsenliga skyldigheter gentemot gemenskapen. För att gynna samarbete och ömsesidiga intressen skall relevanta israeliska myndigheter på lämpligt sätt tillhandahålla det bistånd som är nödvändigt för, eller som kan underlätta utförandet av sådana kontroller och revisioner.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5 skall de forskningsenheter som är etablerade i gemenskapen och medverkar i israeliska forskningsprojekt inom forsknings- och utvecklingsprogram ha samma kontraktsenliga rättigheter och skyldigheter som israeliska enheter, om

inte annat följer av bilaga C, med beaktande av gemenskapens och Israels ömsesidiga intressen.

6. För forskningsenheter från gemenskapen skall de bestämmelser och villkor som är tillämpliga på avgivande och utvärdering av förslag och för beviljande och ingående av kontrakt avseende projekt enligt israeliska forsknings- och utvecklingsprogram fullt motsvara de bestämmelser och villkor som gäller för de kontrakt som ingås enligt samma forsknings- och utvecklingsprogram med forskningsenheter i Israel, om inte annat följer av bilaga C, med beaktande av gemenskapens och Israels ömsesidiga intressen.

Artikel 10

Vardera parten förbinder sig att i enlighet med lagar och andra bestämmelser underlätta in- och utresa samt bosättning för de forskare som i Israel och gemenskapen medverkar i de verksamheter som omfattas av detta avtal.

Artikel 11

Bilagorna A, B och C utgör en integrerad del av detta avtal.

Artikel 12

1. Detta avtal skall gälla under femte ramprogrammets löptid.

2. Om inte annat följer av punkt 1 får detta avtal sägas upp när som helst av endera parten med tolv månaders uppsägningstid. De projekt och verksamheter som pågår vid tidpunkten för uppsägningen eller då detta avtal upphör att gälla skall fortsätta tills de är avslutade i enlighet med de villkor som fastställs i detta avtal.

3. Om gemenskapen beslutar att ändra ett eller flera gemenskapsprogram får detta avtal sägas upp på ömsesidigt överenskomna villkor. Israel skall underrättas om de ändrade programmens exakta innehåll inom en vecka från och med att de antagits av gemenskapen. Parterna skall inom en månad efter antagandet av gemenskapens beslut underrätta varandra om de har för avsikt att säga upp detta avtal.

4. När gemenskapen antar ett nytt flerårigt ramprogram för forskning och utveckling får detta avtal omförhandlas eller förnyas på ömsesidigt överenskomna villkor.

Artikel 13

Detta avtal skall godkännas av parterna i enlighet med deras befintliga förfaranden.

Det skall träda i kraft den dag då parterna underrättat varandra om att de förfaranden som krävs för att avtalet skall träda i kraft har slutförts.

Artikel 14

Detta avtal skall tillämpas, å ena sidan, på de territorier där Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen tillämpas och i enlighet med de villkor som fastställs i det fördraget och, å andra sidan, på staten Israels territorium.

Artikel 15

Detta avtal har upprättats i kopior på danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska, tyska och hebreiska, vilka samtliga texter är lika giltiga.

Hecho en Bruselas, el tercer día del mes de marzo de mil novecientos noventa y nueve, que corresponde al decimoquinto día de adar de cinco mil setecientos cincuenta y nueve.

Udfærdiget i Bruxelles den tredje marts nitten hundrede nioghalvfems, hvilket svarer til den femtende adar fem tusind syv hundrede nioghalvtreds.

Geschehen zu Brüssel am dritten März neunzehnhundertneunundneunzig; dieser Tag entspricht dem fünfzehnten Adar fünftausendsiebenhundertneunundfünfzig.

Έγινε στις Βρυξέλλες, την τρίτη ημέρα του μηνός Μαρτίου του έτους χίλια εννιακόσια ενενήντα εννέα που αντιστοιχεί στη δέκατη πέμπτη ημέρα του μηνός Αδάρ του έτους πέντε χιλιάδες επτακόσια πενήντα εννέα.

Done at Brussels on the third day of March one thousand nine hundred and ninety-nine, which corresponds to the fifteenth day of Adar, five thousand seven hundred and fifty nine.

Fait à Bruxelles, le trois mars mil neuf cent quatre-vingt-dix-neuf, qui correspond au quinze Adar de l'année cinq mille sept cent cinquante neuf.

Fatto a Bruxelles, il tre marzo millenovecentonovantanove, corrispondente al quindici Adar cinquemilasettecentocinquantanove.

Gedaan te Brussel, de derde maart negentienhonderdnegenennegentig, welke datum overeenkomt met de vijftiende adar vijfduizendzevenhonderdnegenenvijftig.

Feito em Bruxelas, em três de Março de mil novecentos e noventa e nove, que corresponde ao dia quinze do mês de Adar de cinco mil setecentos e cinquenta e nove.

Tehty Brysselissä maaliskuun kolmantena päivänä tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäyhdeksän, mikä vastaa Adarin viidettätoista päivää vuonna viisituhattaseitsemänsataaviisikymmentäyhdeksän.

Undertecknat i Bryssel den tredje mars nittonhundranittionio, vilket motsvarar den femtonde dagen av Adar femtusensjuhundrafemtionio.

נעשה בבִּרְסֵל ביום השלושה בחודש מֵרֵץ אֶלֶף תשע מאות תשעים ותשע שהוא היום השישה עשר לחודש אדר התשנ"ט.

*BILAGA A***PRINCIPER OM FÖRDELNING AV IMMATERIELL ÄGANDERÄTT****I. Äganderätt, fördelning och utövande av rättigheter**

1. De avtal som deltagarna avtalar till följd av regler som antagits för att genomföra artikel 130j i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall särskilt omfatta äganderätt och användning, inbegripet offentliggörande, av den information samt den immaterialrätt som uppkommer genom den gemensamma forskningen, med hänsyn tagen till den gemensamma forskningens syften, deltagarnas relativa bidrag, fördelar och nackdelar med att ge områdes- eller användningsområdeslicenser, de krav som fastställs av tillämpliga lagar, tvistlösningsförfaranden och andra faktorer som deltagarna anser vara lämpliga. När det gäller immaterialrätt skall de rättigheter och skyldigheter som rör den forskning som härrör från gästforskare i förekommande fall också behandlas i dessa arrangemang.
2. Vid genomförandet av detta avtal med avseende på medverkan i femte ramprogrammet skall information och immaterialrätt utnyttjas i enlighet med gemenskapens och Israels ömsesidiga intressen, vilket skall framgå av avtalen.
3. Den information eller immaterialrätt som uppkommer genom den gemensamma forskningen och som inte omfattas av avtalen skall fördelas i enlighet med de principer som anges i avtalen, inbegripet tvistlösning. Om inget bindande beslut uppnås med hjälp av det tvistlösningsförfarande som deltagarna kommit överens om, skall denna information och immaterialrätt ägas gemensamt av alla deltagare i den gemensamma forskning från vilken informationen och immaterialrätten härrör. Om ingen överenskomst uppnås om utnyttjandet, skall varje deltagare på vilken denna bestämmelse tillämpas ha rätt att använda denna information och immaterialrätt för eget kommersiellt utnyttjande utan några geografiska begränsningar.
4. Vardera parten skall tillse att immaterialrätt kan tilldelas den andra parten och dess deltagare i enlighet med de principer som anges i avsnitt I i denna bilaga.
5. Vardera parten skall, under det att konkurrensvillkoren upprätthålls på de områden som berörs av detta avtal, sträva efter att tillse att de rättigheter som förvärvats till följd av detta avtal och hithörande arrangemang utövas på ett sådant sätt att det särskilt uppmuntrar
 - i) spridning och användning av den information som skapas, lämnas ut eller på annat sätt görs tillgänglig på grund av avtalet, och
 - ii) antagande och genomförande av internationella standarder.

II. Internationella konventioner

De immaterialrätter som tillhör parterna eller deras deltagare skall tillerkännas behandling på ett sätt som överensstämmer med relevanta internationella konventioner, inbegripet Allmänna tull- och handelsavtalets (GATT) och Världshandelsorganisationens (WTO) avtal handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (TRIPS-avtalet), Bernkonventionen (Parisakten från 1971) och Pariskonventionen (Stockholmsakten från 1967).

*BILAGA B***REGLER FÖR ISRAELS EKONOMISKA BIDRAG SOM AVSES I ARTIKEL 7 I DETTA AVTAL****1. Storleken på det ekonomiska deltagandet**

1.1 Europeiska gemenskapernas kommission skall så snart som möjligt och senast den 1 september varje räkenskapsår till Israel överlämna följande, tillsammans med relevant bakgrundsmaterial, samt informera EG:s och Israels forskningskommitté:

- a) Beloppen för åtagandebemyndiganden enligt utgiftsredogörelsen i det preliminära förslaget till Europeiska gemenskapernas budget avseende femte ramprogrammet.
- b) Uppskattad storlek på de bidrag som härrör från det preliminära budgetförslaget och som motsvarar Israels medverkan i femte ramprogrammet.

För att underlätta de interna budgetförfarandena skall kommissionen tillhandahålla vägledande siffror senast den 30 maj varje år.

1.2 Så snart den allmänna budgeten slutgiltigt antagits, skall kommissionen meddela Israel de belopp i utgiftsredogörelsen som motsvarar Israels deltagande.

2. Betalningsförfaranden

2.1 Kommissionen skall senast den 1 januari och den 15 juni varje räkenskapsår till Israel utfärda en uppmaning att betala som motsvarar Israels bidrag enligt detta avtal. Denna uppmaning att betala skall i respektive fall gälla betalning av

- sex tolfte delar av Israels bidrag senast den 20 januari, och
- sex tolfte delar av Israels bidrag senast den 15 juli.

De sex tolfte delar som skall betalas senast den 20 januari skall dock beräknas på grundval av det belopp som anges i inkomstredogörelsen i det preliminära budgetförslaget, varför justering av detta belopp skall ske i samband med betalningen av de sex tolfte delar som skall betalas senast den 15 juli.

2.2 För det första årets genomförande av detta avtal skall kommissionen utfärda en första uppmaning om betalning inom 30 dagar efter det att avtalet trätt i kraft. Om denna uppmaning utfärdas efter den 15 juni skall den innehålla föreskrifter för betalning av tolv tolfte delar av Israels bidrag inom 30 dagar, på grundval av det belopp som anges i inkomstredogörelsen i budgeten.

2.3 Israels bidrag skall anges och betalas i euro.

2.4 Israel skall betala sitt avtalsenliga bidrag i överensstämmelse med de frister som anges i punkt 2.1 och 2.2 ovan. Varje betalningsdröjsmål skall innebära betalning av en ränta motsvarande den enmånads interbank-ränta vid försäljning (IBOR) i euro som av International Swap Dealer's Association anges i Reuters på sidan ISDA. Denna ränta skall höjas med 1,5 % för varje dröjsmålsmånad. Den höjda räntan skall gälla för hela dröjsmålsperioden. Räntan skall dock förfalla till betalning endast om bidraget betalas mer än trettio dagar efter de betalningstillfällen som anges i punkt 2.1 och 2.2 ovan.

2.5 De resekostnader som Israels företrädare och experter ådrar sig i samband med sin medverkan i kommittéarbetet som avses i artiklarna 8 och 9 i detta avtal och de resekostnader som uppstår för dem som medverkar vid genomförandet av femte ramprogrammet skall ersättas av kommissionen på samma grundval och enligt de förfaranden som för närvarande gäller för företrädare och experter från Europeiska gemenskapens medlemsstater.

3. Villkor för genomförandet

3.1 Israels ekonomiska bidrag till femte ramprogrammet i enlighet med artikel 7 i avtalet skall normalt ej ändras under det ifrågavarande räkenskapsåret.

3.2 När räkenskaperna för ett räkenskapsår (n) avslutas skall kommissionen, inom ramen för upprättandet av en inkomst- och utgiftsredovisning, justera kontona med avseende på Israels deltagande och med hänsyn till de ändringar som har förekommit antingen genom överföring, annulleringar, övergångsersättningar, åtaganden som dragits tillbaka eller genom tillägs- och ändringsbudgetar under räkenskapsåret. Denna justering skall ske vid tidpunkten för den andra betalningen för år n + 1. Ytterligare justeringar skall ske varje år fram till juli 2006.

Israels betalningar skall krediteras gemenskapsprogrammen som inkomster i budgeten under lämplig budgetrubrik i inkomstredogörelsen i Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

Budgetförordningen som är tillämplig på Europeiska gemenskapernas allmänna budget skall tillämpas på förvaltningen av anslagen.

4. Information

Senast den 31 maj varje räkenskapsår ($n + 1$) skall den anslagsredovisning för femte ramprogrammet som avser det föregående räkenskapsåret (n) utarbetas och överföras till Israel för kännedom i enlighet med omfattningen av kommissionens inkomst- och utgiftsredovisning.

BILAGA C

1. I deltagandet av de forskningsenheter som är etablerade i gemenskapen i projekt inom israeliska forsknings- och utvecklingsprogram krävs gemensamt deltagande av minst en israelisk forskningsenhet. Förslag angående denna medverkan skall lämnas in gemensamt med den/de israeliska forskningsenheten/-enheterna.
 2. Rättigheter och skyldigheter för de forskningsenheter som är etablerade i gemenskapen och deltar i israeliska forskningsprojekt inom forsknings- och utvecklingsprogram samt bestämmelser och villkor för avgivande och utvärdering av förslag och för beviljande och ingående av kontrakt avseende sådana projekt skall lyda under de israeliska lagar, författningar och regeringsdirektiv rörande forsknings- och utvecklingsprogram, liksom de tillämpliga nationella säkerhetsbestämmelser som gäller för israeliska deltagare och de skall säkerställa rättvis behandling med hänsyn till typen av samarbete mellan Israel och gemenskapen på detta område.
 3. Beroende på projektets art lämnas förslagen till
 - i) chefen för forskningsenheten inom industri- och handelsministeriet när det gäller gemensamma forsknings- och utvecklingsprojekt med israeliska företag inom området industri. Det finns inte några fastställda områden inom detta forsknings- och utvecklingsprogram. Förslag till gemensamma projekt kan gälla alla områden för industriell forskning och utveckling. Vad gäller Magnet-programmet får israeliska företag dessutom lämna in förslag till samarbete med forskningsenheter som är etablerade i gemenskapen. Ett sådant samarbete kräver att behöriga konsortier och Magnet-ledningen samtycker,
 - ii) vetenskapsministeriet för strategisk forskning inom områdena elektrooptik, mikroelektronik, bioteknik, informationsteknik, avancerade material, miljö och vatten,
 - iii) chefen för forskningsenheten inom jordbruksministeriet — Fond för uppmuntrande av forskning inom jordbruksområdet,
 - iv) chefen för forskningsenheten inom ministeriet för nationell infrastruktur inom områdena energiinfrastrukturutveckling och jordobservationer,
 - v) chefen för forskningsenheten inom hälsovårdsministeriet inom området medicinsk forskning.Israel skall regelbundet informera gemenskapen och de israeliska forskningsenheterna om Israels aktuella program och om möjligheterna till medverkan för de forskningsenheter som inrättats i gemenskapen.
 4. Alla kontraktensliga arrangemang mellan forskningsenheter som är etablerade i gemenskapen och israeliska enheter och/eller mellan forskningsenheter som är etablerade i gemenskapen och israeliska regeringsorgan skall beakta bestämmelserna i denna bilaga.
-

Gemensam förklaring

Vid undertecknandet av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete bekräftar Europeiska gemenskapen och Staten Israel härmed att hänvisningen i punkt I.1 i bilaga A till följd av regler som antagits för att genomföra artikel 130j i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen gör att Israels och gemenskapens eventuella tillgång till resultat från projekt enligt andra internationella avtal i vilka antingen gemenskapen eller Israel är part, kräver godkännande av den andra parten eller de andra parterna i dessa internationella avtal.

Hecho en Bruselas, el tercer día del mes de marzo de mil novecientos noventa y nueve, que corresponde al decimoquinto día de adar de cinco mil setecientos cincuenta y nueve.

Udfærdiget i Bruxelles den tredje marts nitten hundrede nioghalvfems, hvilket svarer til den femtende adar fem tusind syv hundrede nioghalvtreds.

Geschehen zu Brüssel am dritten März neunzehnhundertneunundneunzig; dieser Tag entspricht dem fünfzehnten Adar fünftausendsiebenhundertneunundfünfzig.

Έγινε στις Βρυξέλλες, την τρίτη ημέρα του μηνός Μαρτίου του έτους χίλια εννιακόσια ενενήντα εννέα που αντιστοιχεί στη δέκατη πέμπτη ημέρα του μηνός Αδάρ του έτους πέντε χιλιάδες επτακόσια πενήντα εννέα.

Done at Brussels on the third day of March one thousand nine hundred and ninety-nine, which corresponds to the fifteenth day of Adar, five thousand seven hundred and fifty nine.

Fait à Bruxelles, le trois mars mil neuf cent quatre-vingt-dix-neuf, qui correspond au quinze Adar de l'année cinq mille sept cent cinquante neuf.

Fatto a Bruxelles, il tre marzo millenovecentonovantanove, corrispondente al quindici Adar cinquemilasettecentocinquantanove.

Gedaan te Brussel, de derde maart negentienhonderdnegenennegentig, welke datum overeenkomt met de vijftiende adar vijfduizendzevenhonderdnegenenvijftig.

Feito em Bruxelas, em três de Março de mil novecentos e noventa e nove, que corresponde ao dia quinze do mês de Adar de cinco mil setecentos e cinquenta e nove.

Tehty Brysselissä maaliskuun kolmantena päivänä tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäyhdeksän, mikä vastaa Adarin viidettätoista päivää vuonna viisituhattaseitsemänsataaviisikymmentäyhdeksän.

Undertecknat i Bryssel den tredje mars nittonhundranittionio, vilket motsvarar den femtonde dagen av Adar femtusensjuhundrafemtionio.

נעשה בבריסל ביום השלושה בחודש מרץ אלף תשע מאות תשעים ותשע שהוא היום השישה עשר לחודש אדר התשנ"ט.

Por la Comunidad Europea

For det Europæiske Fællesskab

Für die Europäische Gemeinschaft

Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα

For the European Community

Pour la Communauté européenne

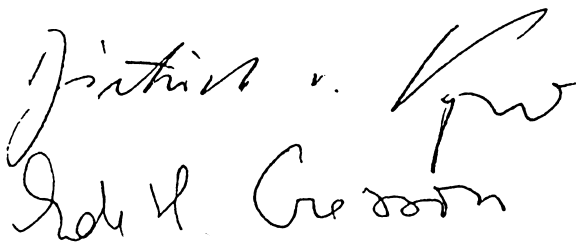
Per la Comunità europea

Voor de Europese Gemeenschap

Pela Comunidade Europeia

Euroopan yhteisön puolesta

På Europeiska gemenskapens vägnar

J. Delors

בשם ממשלת מדינת ישראל

Henry Shuy Aol

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 13 maj 1998

om Tysklands stöd till förmån för företaget Herborn und Breitenbach GmbH,
f.d. Drahtziehmaschinenwerk Grüna GmbH

[delgivet med nr K(1998) 1687]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(1999/225/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
FATTAT DETTA BESLUT

ningar mot (NN 46/93 och NN 95/93). Förfarandet fick
numret C 16/95.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i
detta,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska
samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig enligt
de ovannämnda artiklarna⁽¹⁾, och

av följande skäl:

I

Den 15 mars 1995 beslutade kommissionen att inleda ett
förfarande enligt artikel 93.2 i EG-fördraget beträffande
de statliga stöden till företaget SKET Schwermaschi-
nenbau Magdeburg GmbH, Magdeburg (nedan kallat
SKET SMM)⁽²⁾. Detta förfarande gällde även dotterföre-
tagen till SKET SMM, dvs. Entstaubungstechnik Magde-
burg GmbH, Magdeburg (nedan kallat ETM), och Draht-
ziehmaschinenwerk Grüna GmbH, Chemnitz (nedan
kallat DZM). Det rörde sig om stöd som SKET SMM hade
fått före och i samband med privatiseringen och omstruk-
tureringen av företaget. SKET SMM hade redan tidigare
fått stöd som kommissionen inte framfört några invänd-

Den 30 juli 1996 beslutade kommissionen att utvidga
förfarande C 16/95 till de statliga stöd som betalats efter
att förfarandet inleddes och som inte omfattades av detta
beslut⁽³⁾. Investerarna (Oestmann & Borchert Industriebe-
teiligung GbR) hade i slutet av 1995 dragit sig tillbaka,
och en ny omstruktureringsplan med ytterligare stöd hade
anmälts.

SKET SMM tvingades i oktober 1996 ansöka om inled-
ning av s.k. *Gesamtvollstreckung* (GV-konkursförfarande i
de nya delstaterna). Den plan, som beslutet av den 30 juli
1996 att utvidga förfarandet gällde, hade följaktligen inte
lyckats återställa ekonomisk bärkraft i SKET. Den 26 juni
1997 fattade kommissionen sitt slutliga negativa beslut
97/765/EG⁽⁴⁾ om stöden till SKET SMM. Konkursförfä-
randet gäller inte de båda dotterföretagen ETM och DZM,
som överlätits till Bundesanstalt für vereinigungsbedingte
Sonderaufgaben (BvS). Genom beslut 97/765/EG avslu-
tades förfarande C 16/95 endast för den del av SKET
SMM som berördes av konkursen. Därför delades förfä-
rande C 16/95 upp enligt följande: C 16a/95 för SKET
SMM, C 16b/95 för ETM och C 16c/95 för DZM. DZM
slogs 1995 ihop med ett västtyskt företag och går i dag
under firmanamnet Herborn & Breitenbach GmbH,
Chemnitz (nedan kallat H&B). Detta beslut gäller endast
H&B.

⁽¹⁾ EGT C 215, 19.8.1995, s. 8.

⁽²⁾ EGT C 215, 19.8.1995, s. 8 och EGT C 298, 9.10.1996, s. 2.

⁽³⁾ EGT C 298, 9.10.1996, s. 2.

⁽⁴⁾ EGT L 314, 18.11.1997, s. 20.

Genom skrivelser av den 13 januari 1997 (registrerad den 14 januari 1997) och av den 6 augusti 1997 (registrerad den 7 augusti 1997) underrättade Tyskland kommissionen om överlåtelsen av H&B och anmälde stöd till förmån för H&B för tiden efter SKET SMM:s konkurs. I den andra skrivelsern presenterades omstruktureringsplanen, som än en gång hade anpassats till det nya läget för H&B. Genom en skrivelse av den 30 oktober 1997 (registrerad samma dag) anmälde Tyskland villkoren i avtalet om privatisering av H&B samt ändringarna av omstruktureringsplanen från augusti 1997.

II

SKET SMM förvärvade den 24 mars 1995 och 12 april 1995, under ledning av investerarna Oestmann & Borchert Industriebeteiligung GbR (som i slutet av 1995 drog sig ur privatiseringsprojektet), alla andelar i H&B Beteiligungsgesellschaft GmbH och H&B GmbH & Co. KG av Kolbus GmbH & Co. KG. Denna företagsgrupp slogs ihop med dotterföretaget DZM och förblev till och med den 31 december 1996 som H&B ett dotterföretag till SKET SMM. Överlåtelsen av H&B till BvS skedde genom avtalet av den 16 januari 1997. H&B överläts i sitt dåvarande tillstånd (dvs. inklusive skulder).

West Merchant Bank, som av BvS fått uppdraget att finna en investerare, fick efter ett öppet anbudsförfarande, inom ramen för vilket 112 företag i hela världen kontaktades, till den 1 maj 1997 fyra anbud. Förhandlingar inleddes med två av de fyra anbudsgivarna, och med beaktande av affärsplanen, garantier om bevarande av arbetsplatser och finansiella nyckeltal valdes det bästa anbudet. Vid detta val övervägdes dock inte alternativet att likvidera företaget, vilket sannolikt skulle medfört lägre kostnader än en försäljning med åtföljande finansiella åtgärder. Enligt de allmänna principer som kommissionen tillämpar vid bedömningen av privatiseringar av företag innehåller privatiseringen av H&B följaktligen stöd⁽⁵⁾.

Den investerare som valts (Henrich) är en fysisk person, som har erfarenhet av tråddragmaskinbranschen. Han sålde 1994 sitt familjeföretag för tillverkning av sådana maskiner till ett finansiellt holdingbolag, EIS-group, efter att under fyra år ha varit verkställande direktör för detta företag. Henrich har även ett tjänstekontrakt med EIS-group, som var införförstådd med förvärvet av H&B. Investeraren övertog H&B den 24 september 1997, och ledningen av företaget till en början till 50 % och den 1 januari 1998 till 100 %. Han skall dessutom överta posten som styrelseordförande i Cable & Wire Division inom EIS-group, som består av tre företag. På detta sätt bidrar investeraren med kunskaper om affärsområdet, kontakter och utsikter till samordningsvinster.

⁽⁵⁾ Se XXIII:e rapporten om konkurrenspolitiken, 1993, punkterna 402 och 403.

H&B-gruppens struktur ser ut på följande sätt:

- a) Herborn & Breitenbach GmbH, Chemnitz (f.d. DZM), med ett aktiekapital på 1 miljon tyska mark. Detta företag är samtidigt komplementär i H&B GmbH & Co. KG, Herborn. Företaget har 107 anställda och verksamheten omfattar planering, konstruktion och produktion av maskiner.
- b) Herborn & Breitenbach GmbH & Co KG, Herborn (Hessen), med ett kommanditkapital på 6 miljoner mark och komplementärkapital på 0,1 miljoner mark. Företaget har 78 anställda, som är sysselsatta med planering, konstruktion och produktion.
- c) Herborn & Breitenbach Beteiligungs GmbH, Unna (Nordrhein-Westfalen), ägs till 100 % av Herborn & Breitenbach GmbH, Chemnitz. Företaget har ett aktiekapital på 0,1 miljoner mark. (Detta företag är ett rent "paraplybolag" utan verksamhet och anställda.)

H&B:s verksamhet omfattar försäljning, konstruktion, produktion, installation, provning och underhåll av tråddragmaskiner vid de båda produktionsanläggningarna i Chemnitz och Herborn. Dessa maskiner är avsedda för mycket olikartade industrigrenar, som t.ex. biltillverkning, stålkonstruktioner, skeppsbyggen, byggindustri, energiförsörjning, telekommunikation och tillverkning av glödlampor.

Investerarens omstruktureringsplan syftar sammanfattningsvis till att säkra marknadsandelar och minska produktionskostnaderna. Omstruktureringen av H&B hade redan påbörjats då investeraren köpte företaget, och han skall nu fortsätta företagets ansträngningar med hjälp av sina kontakter. Följande åtgärder planeras:

- a) De båda produktionsanläggningarna (i Herborn respektive Chemnitz) skall bevaras. För att minska kostnaderna skall dock uppdelningen av verksamheten göras tydligare och mer rationell: forskning och utveckling samt tillverkning och sammansättning i Chemnitz, förvaltning, försäljning och kunddemonstrationer i Herborn.
- b) Produktsortimentet skall begränsas för att sänka kostnaderna.
- c) Maskinerna skall anpassas (i fråga om utveckling och tillverkning) till kundernas särskilda krav.
- d) På grund av den stora befintliga maskinparken som kommer från DZM och H&B skall företaget i högre grad inrikta sig på kundtjänst.
- e) Produktionen av reservdelar och paketerbjudanden om modernisering och inspektion av maskinerna skall utvecklas.
- f) Den outsourcing som redan tillämpats i företaget skall ytterligare utvecklas.

g) Antalet arbetsplatser skall minskas. Investeraren har dock övertagit samtliga nuvarande arbetsplatser (186) och garanterat att bevara 150 av dessa, varav 90 i Chemnitz och 60 i Herborn. Garantin gäller tre år framåt. Investeraren garanterar att produktionen vid anläggningen i Chemnitz fortsätter ytterligare två år med minst 25 arbetsplatser. Arbetsplatsgarantierna är kopplade till straffklausuler i avtalet.

I en första fas måste H&B säkra sina marknadsandelar (i Tyskland, Europa, OSS, Sydostasien och USA) genom att investeraren tillför sina kontakter och expertkunskaper om affärsområdet, men även genom programmet för att sänka kostnaderna och anpassa produktsortimentet. Investeraren anser att betydande samordningsvinster kan uppnås genom samarbete med andra företag (ordförandeskap i styrelsen för Cable & Wire Division inom EIS-Group).

Under de föregående åren hade investeringar gjorts (16,5 miljoner mark), i synnerhet för att sanera de befintliga byggnaderna och modernisera de tekniska anläggningarna. För de kommande tre åren har investeraren garanterat investeringar på ca 0,5 miljoner mark/år (kopplat till straffklausuler i avtalet).

Enligt de senaste försäljningsprognoserna torde företagsgruppen från och med 1999 uppnå ett positivt resultat före skatt [...] ⁽⁶⁾.

III

H&B kvarstod till och med 1997 i SKET-gruppen och fick vid flera tillfällen omstruktureringsstöd. I själva verket fördröjdes omstruktureringen av H&B av de svårigheter som drabbade SKET SMM (och som ledde till GV-förfarandet).

De stöd som utbetalats till H&B beviljades inom ramen för på varandra följande omstruktureringsplaner. H&B var en del av SKET-gruppen, och enligt planerna skulle hela gruppen omstruktureras. Efter överföringen av företaget till BvS och avskiljningen av det från gruppen, har dessa planer blivit mycket precisare för H&B:s del. Först då började man överväga försäljning av det enskilda företaget. I dag är H&B privatiserat och kommissionen har undersökt en av investeraren anpassad omstruktureringsplan (se kapitel II) med nya finansiella nyckeltal.

För tydlighetens skull redogörs här endast för de finansiella åtgärder som redan genomförts eller som upptas i den aktuella planen i samband med privatiseringen ⁽⁷⁾. Det gäller följande åtgärder:

⁽⁶⁾ Delar av denna text har utformats så att konfidentiella uppgifter inte skall röjas. Dessa delar omges av en hakparentes.

⁽⁷⁾ Se fotnoterna 1 och 2.

1. 1990–1991: Beviljande av riktade bidrag (den sociala åtgärdsplanen) på 1,4 miljoner mark.

2. 1993: 26,5 miljoner mark i form av räntefria lån och avskrivning av fordringar, varav

a) beviljande av räntefria lån på 13,9 miljoner mark från BvS:s sida för reglering av gamla krediter från tiden före den 1 juli 1990,

b) ytterligare en kredit på 5,4 miljoner mark från BvS för inlösen av gamla lån från tiden före den 1 juli 1990,

c) en räntefri kredit på 1,7 miljoner mark från BvS för betalning av räntorna på de gamla lånen,

d) avskrivning av fordringar på 4,6 miljoner mark i samband med regleringen av kapitalskulden,

e) avskrivning av räntorna på 0,9 miljoner mark i samband med dessa förpliktelser.

Dessa krediter och denna avskrivning (totalt 26,5 miljoner mark) omvandlades den 31 december 1994 till bidrag (15,9 miljoner mark) och bildande av kapitalreserver (5,6 miljoner mark + 5 miljoner mark) för SKET SMM.

3. 1996: 11 miljoner mark i form av lån, varav

a) beviljande av ett lån på 3,2 miljoner mark för reglering av gamla lån (från tiden före den 1 juli 1990) till SKET SMM; BvS skall betala detta belopp till konkursförvaltaren,

b) ett lån från BvS på 5,4 miljoner mark (2,2 miljoner mark för att finansiera beställningar till SKET SMM (BvS betalar tillbaka till konkursförvaltaren), 2,1 miljoner mark för att säkerställa likviditet och 1,1 miljoner mark för att reglera leverantörsskulder),

c) ett räntefritt aktieägarlån från BvS för att ersätta ett felaktigt till SKET SMM betalt belopp från en kund på 2,4 miljoner mark.

I slutet av 1996 uppgick H&B:s skulder till 38,9 miljoner mark (26,5 miljoner mark i lån, som omvandlades till icke återbetalningspliktiga tillskott, 11 miljoner mark i lån, 1,4 miljoner mark i riktat stöd). Till detta kommer borgensåtaganden på 15 miljoner mark och med en ränta på 0,25 % per halvår (1 januari och 1 juli) på de medel som tillskjutits av BvS samt 0,5 % på bankens fordran och villkorsbunden finansiering med ett belopp på 1,377 miljoner mark.

4. 1997 – Privatiseringen (villkoren i privatiseringsavtalet).

BvS avskriver alla H&B:s gamla skulder och beviljar bidrag för att slutföra omstruktureringen.

a) Försäljarens (BvS) förpliktelser:

- i) Avskrivning av fordringarna i samband med lånen på 11 miljoner mark (omvandling till icke återbetalningspliktiga tillskott).
- ii) Avskrivning av fordringarna beträffande det aktieägarlån på 3 miljoner mark som beviljades 1997 (i samband med SKET SMM:s GV-förfarande).
- iii) Beviljande av ett icke återbetalningspliktigt tillskott på 4 miljoner mark för omstruktureringen (två delbelopp på 2 miljoner mark den 1 januari 1998 respektive den 30 juni 1998) för att säkra likviditet och finansiera investeringar.
- iv) Deltagande i kostnaderna för att avveckla gamla skulder (från tiden före den 1 juli 1990), som är större än 2 miljoner mark, till ett belopp av högst 4 miljoner mark.
- v) Övertagande av risken för återbetalningskrav från skattemyndigheternas sida, som kan uppgå till 0,3 miljoner mark.

b) Investerarens förpliktelser:

- i) Köpeskilling på 0,25 miljoner mark.
- ii) Övertagande av utställda borgensåtaganden på 3,3 miljoner mark i eget namn och utställande av borgensåtaganden på totalt 9 miljoner mark.
- iii) Utställande av en oåterkallelig, ej tidsbegränsad proprieborgen på 3,0 miljoner mark till förmån för BvS, som från och med den 30 augusti 1998 årligen minskas med 0,5 miljoner mark, förutsatt att köparen uppfyllt sina avtalsenliga förpliktelser.
- iv) Övertagande av avvecklingen av gamla skuldbelopp som uppgår till högst 2 miljoner mark (därutöver övertar BvS 80 % av kostnaderna till ett belopp av högst 4 miljoner mark).
- v) Avtalsgarantier kopplade till sanktioner: genomförande av investeringar på 1,5 miljoner mark före den 30 juni 2000, bevarande av arbetsplatser vid anläggningen i Chemnitz (90 personer under tre år) samt bevarande av produktionsanläggningen i Chemnitz, varigenom 25 arbetsplatser garanteras för ytterligare två år.
- vi) Investeraren, H&B GmbH och H&B GmbH & Co. KG har förbundit sig att under perioden till och med den 2 december 2002 inte genomföra några vinstutdelningar eller andra uttag (vare sig öppna eller förtäckta).

gällde SKET SMM:s övertagande av H&B, som konkurrenten själv skulle ha varit intresserad av, samt H&B:s försäljning av produkter, som tycks ha skett till priser som låg under prisnivån på marknaden.

Genom en skrivelse av den 19 november 1996 underrättades Tyskland om dessa anmärkningar. Tyskland svarade beträffande H&B med utförliga förklaringar i en skrivelse av den 6 januari 1997 (registrerad den 7 januari 1997 som ärende nr A/30033). Den tyska konkurrenten skulle redan 1995 genom en advokat ha framfört klagomål till kommissionen och gjort gällande att DZM ägnat sig åt prisdumpning. Redan då kunde de tyska myndigheterna påvisa att konkurrenten i fråga hade reella möjligheter på marknaden och att DZM:s priser inte låg under marknadspriserna.

Beträffande SKET SMM:s övertagande av H&B och konkurrentens köpavsikter, som påstods ha lämnats obeaktade för att gynna SKET SMM, förklarade Tyskland att konkurrenten inte varit utestängd från privatiseringsförhandlingarna, utan själv hade avstått från att delta i dem.

V

De stöd, som DZM respektive H&B fått, beviljades från och med 1991. Det rörde sig i början om stöd som beviljades under tiden för "Treuhandsystemet" (NN 108/91, E 15/92 och N 768/94). Treuhandsystemet var i kraft till den 1 januari 1996. Enligt detta system skötte Treuhandanstalt (THA) finansieringen av företag, förutsatt att vissa tröskelvillkor i fråga om antalet sysselsatta och stödets storlek var uppfyllda. DZM respektive H&B kunde i egenskap av dotterföretag till SKET SMM inte omfattas av systemet, eftersom SKET SMM överskred de högsta tillåtna värdena beträffande antalet sysselsatta och stödbeloppen. De stöd som beviljades detta företag måste följaktligen anmälas enskilt till kommissionen och prövas av denna.

De beviljade eller planerade finansiella åtgärderna (se kapitel III) uppgår till sammanlagt 50,2 miljoner mark. Dessutom har BvS gjort borgensåtaganden för finansieringen av verksamheten, varav 3,3 miljoner mark utnyttjats.

Av dessa finansiella åtgärder kan ett belopp på 28,2 miljoner mark, enligt besluten om Treuhandsystemet, inte anses vara statligt stöd enligt artikel 92.1 i EG-fördraget. Det gäller 24,2 miljoner mark för finansiering av gamla krediter och en summa på högst 4 miljoner mark för kostnader i samband med en eventuell avveckling av gamla skulder.

IV

Inom ramen för förfarande C 16/95 mottog kommissionen synpunkter från tredje man. Synpunkterna från en tysk konkurrent hänförde sig direkt till H&B. Yttrandet

De stödbelopp som här skall undersökas uppgår följaktligen till 22 miljoner mark. Detta belopp består av

- a) 1,4 miljoner mark i form av riktade bidrag under åren 1990–1991 (finansiering av den sociala åtgärdsplanen),
- b) 5,5 miljoner mark i form av avskrivna fordringar i samband med regleringen av kapitalskulden (inklusive räntor) år 1993,
- c) 7,8 miljoner mark i form av lån som omvandlats till icke återbetalningspliktiga tillskott år 1996,
- d) 3 miljoner mark i form av lån för att finansiera verksamheten under år 1997, som vid privatiseringen omvandlats till icke återbetalningspliktiga tillskott,
- e) 4 miljoner mark i form av icke återbetalningspliktiga tillskott år 1997, och
- f) 0,3 miljoner mark för övertagande av eventuella skattekulder.

Till detta kommer de borgensåtaganden som BvS gjort under de senaste åren (för totalt 15 miljoner mark, varav dock endast 3,3 miljoner mark utnyttjats).

De anmälda stöden till förmån för DZM respektive H&B är avsedda för omstrukturering av företaget och måste uppfylla de kriterier som anges i punkt 3.2 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter⁽⁸⁾ från 1994.

De ifrågavarande stöden beviljades ursprungligen (i form av lån) till stor del vid den tid då DZM/H&B ingick i SKET-gruppen, en av de största industrikoncernerna i de nya delstaterna. Svårigheterna för SKET-gruppen, som visat sig omöjlig att privatisera på grund av sin tungrodda struktur, och det påföljande GV-förfarandet fick negativa effekter på lönsamhetsutvecklingen i företaget DZM/H&B, som ännu 1990 och 1991 visade upp positiva årsresultat. 1992 blev resultatet negativt [...], men förbättrades sedan långsamt fram till 1995 då det åter blev positivt [...]. 1996 års resultat var dock återigen negativt [...]. En faktor som förbättrade resultatet 1995 var sannolikt att DZM slogs samman med H&B-gruppen. Resultatförsämringen för 1996 hänger samman med SKET SMM:s utveckling, som i oktober 1996 slutligen ledde till att GV-förfarandet inleddes. H&B:s resultat för år 1997 påverkas fortfarande av detta (se kapitel II).

Under den tid Treuhandsystemet var i kraft fick H&B stöd under åren 1990–1991 (finansiering av den sociala åtgärdsplanen) och 1993 (avskrivning av kapitalskulden). Dessa stöd skulle göra det möjligt att inleda omstruktureringen av företaget. THA och senare BvS hade för övrigt

inte ansvaret för den slutliga omstruktureringen av företaget. Deras uppgift var att förbereda företagen för privatisering. Den slutliga omstruktureringen var investerarens uppgift. Utmärkande för företaget var otvivelaktigt att det inte var möjligt att framgångsrikt privatisera dess moderföretag, SKET SMM. Under denna tid var DZM/H&B integrerat i omstruktureringsplanerna för hela SKET-gruppen.

I slutet av 1995 drog sig investerarna Oestmann & Borchert ur den planerade privatiseringen av SKET SMM. Efter detta misslyckande måste konsultföretaget Roland Berger anpassa omstruktureringsplanen för gruppen till den nya situationen. Målet för den nya planen var fortfarande en omstrukturering av gruppen som helhet.

Efter att GV-förfarandet inleddes mot SKET SMM (oktober 1996) och H&B överlätits, fick H&B nya stöd. Dessa skulle delvis göra det möjligt att finansiera beställningar, som krediterades SKET SMM som moderbolag och att betala tillbaka lån som SKET SMM hade beviljat H&B. Dessa belopp hade konkursförvaltaren vid tiden för inledandet av GV-förfarandet gjort anspråk på för konkursboet. Dessa stöd tillförde likaså företaget nödvändig likviditet och gjorde det möjligt för det att betala sina leverantörer (se punkt 3 i kapitel III).

I anslutning till överlåtelsen av ETM och H&B till BvS, som skulle förhindra att de två företagen räknades till tillgångarna i konkursboet, omarbetades planen för H&B än en gång. H&B måste övervinna de svårigheter som GV-förfarandet beträffande moderbolaget medförde för dess verksamhet.

Efter privatiseringen anmälde Tyskland den av investeraren ändrade omstruktureringsplanen ännu en gång, dock med lägre stödbelopp än tidigare, då ingen privat investerare hade medverkat.

Det första villkoret i de nämnda riktlinjerna är utarbetandet av en plan, som gör det möjligt för företaget att bli långfristigt lönsamt och bärkraftigt utan ytterligare tillskott av statligt stöd.

Prognoserna för försäljningen och kostnadsutvecklingen tycks vara rimliga, och resultatet för 1999 torde bli positivt. Omstruktureringsåtgärderna omfattar interna åtgärder för att omorganisera produktionen och för att omfördela uppgifterna mellan företagets anläggningar. Investeraren bidrar med betydande branschkunnskap och kontakter (kapitel II). Företaget kan enligt planen täcka alla sina kostnader. Planen torde enligt de villkor som anges medge att företaget återigen blir bärkraftigt (det uppnår från och med 1999 ett positivt resultat före skatt).

⁽⁸⁾ EGT C 368, 23.12.1994, s. 12.

I riktlinjerna krävs även att företag som är verksamma i branscher där det råder överkapacitet, skall minska sin kapacitet i proportion till de stöd som de får.

H&B är verksamt inom maskinindustribranschen, närmare bestämt inom produktionen av kablings- och tråddragmaskiner. I denna speciella bransch finns det inga tecken på överkapacitet. Efter en allmänt vikande tillväxt 1996 för maskinindustrin i gemenskapen kan en återhämtning märkas^(*). I gemenskapen har branschen genomgått en djupgående omstrukturering, och dess betydelse i Östeuropa, till följd av uppsvinget i flera länder, liksom i Asien, har ökat. Uppsvinget i USA ger likaså en viktig marknad. Marknaderna för kablings- och tråddragmaskiner från H&B är, vid sidan av Tyskland och gemenskapen, USA och Sydostasien. Vidare har H&B traditionellt en stark representation i de östeuropeiska länderna, där man kan konstatera tecken på en ekonomisk uppgång. Dessutom hör H&B till kategorin små och medelstora företag.

Ett tredje kriterium i riktlinjerna är proportionalitet mellan omstruktureringskostnader och omstruktureringsfördelar. Stödets belopp och omfattning måste begränsas till det absoluta minimum som krävs för att finansiera omstruktureringen.

De stöd som H&B fått sedan 1991 har varit begränsade till vad som behövts för att kunna fortsätta företagets verksamhet. Det rör sig om totalt 22 miljoner mark samt borgensåtaganden av vilka 3,3 miljoner mark utnyttjats. År 1996 gällde det att täcka fordringar och skulder samt likviditetsbehovet. År 1997 handlade det om den likviditet som krävdes för verksamheten samt om investeringar. Beloppet på 4 miljoner mark i form av icke återbetalningspliktiga tillskott beviljas i delbelopp och utbetalas endast då en ändamålsenlig användning har påvisats vid en granskning. Borgensåtagandena övertas av investeraren. BvS övertar eventuella återbetalningskrav från skattemyndigheternas sida på 0,3 miljoner mark.

Investerarens bidrag till kostnaderna för omstruktureringen (5,25 miljoner mark, till vilket kommer borgensåtaganden för högst 9 miljoner mark) sker enligt planen framför allt i form av betalningen av köpeskillingen på 0,25 miljoner mark, övertagandet av en oåterkallelig, ej tidsbegränsad proprieborgen på 3 miljoner mark samt övertagandet av utnyttjade borgensåtaganden på 3,3 miljoner mark och utställande av ytterligare borgensåtaganden (för totalt högst 9 miljoner mark). Investeraren,

Henrich, bidrar utöver sitt personliga engagemang med betydande know-how och kontakter i den ifrågavarande branschen. Dessutom har han garanterat genomförande av investeringar samt bevarande av arbetsplatser och anläggningen i Chemnitz.

I gemenskapernas riktlinjer, som nämns ovan, krävs ett fullständigt genomförande av omstruktureringsplanen. I annat fall kan kommissionen vidta åtgärder för att kräva återbetalning av stöden. Eftersom de tyska myndigheterna är kommissionens samtalspartner vid undersökningen av ett statligt stöd, har kommissionen noterat de tyska myndigheternas försäkran att de skall ge akt på att planerna genomförs invändningsfritt. Kommissionen anmodar de tyska myndigheterna att lägga fram årsrapporter för att den själv skall kunna kontrollera genomförandet av omstruktureringsplanen.

VI

Med stöd av ovanstående konstaterar kommissionen att omstruktureringsstöden till förmån för Drahtziehmaschinenwerk Grüna GmbH respektive Herborn & Breitenbach GmbH, Chemnitz, kan anses vara förenliga med den gemensamma marknaden i den utsträckning de uppfyller villkoren i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De nedan angivna statliga stöd till omstrukturering som Tyskland beviljat Drahtziehmaschinenwerk Grüna GmbH, numera Herborn & Breitenbach GmbH, Chemnitz, är förenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 92.3 c i EG-fördraget och artikel 61.3 c i EES-avtalet.

- a) De riktade bidragen på 1,4 miljoner mark för finansieringen av den sociala åtgärdsplanen.
- b) Avskrivningen av fordringarna i samband med kvittningsbetalningar år 1993 på 4,6 miljoner mark samt de hithörande räntorna till ett belopp på 0,9 miljoner mark.
- c) De aktieägarlån på 7,8 miljoner mark, som beviljades 1996 och sedan omvandlades till icke återbetalningspliktiga tillskott.

^(*) Se *Panorama of EU Industry*, 1997, band 2.

- d) Det lån som omvandlades till bidrag och de icke återbetalningspliktiga tillskotten på sammanlagt 7 miljoner mark.
- e) Övertagandet av betalningsansvaret för eventuella fordringar från skattemyndigheterna upp till 0,3 miljoner mark.
- f) Borgensåtaganden för 15 miljoner mark, varav 3,3 miljoner mark utnyttjats innan investeraren övertog företaget.

Artikel 2

Tyskland skall enligt gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i

svårigheter (1994) årligen lägga fram en utförlig rapport om genomförandet av omstruktureringsplanen.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 13 maj 1998.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 1 juli 1998

om det stöd som regionen Friuli Venezia Giulia planerar att bevilja till förmån för stålföretaget Servola SpA

[delgivet med nr K(1998) 1941]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(1999/226/EKSG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättande av Europeiska kol- och stålgemenskapen,

med beaktande av kommissionens beslut nr 2496/96/EKSG av den 18 december 1996 om gemenskapsregler för statligt stöd till stålindustrin⁽¹⁾, särskilt artikel 6.5 i detta,efter att ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig och med beaktande av dessa synpunkter⁽²⁾, och

av följande skäl:

I

I en skrivelse av den 28 juni 1996 underrättade kommissionen de italienska myndigheterna om sitt beslut att inleda förfarandet i artikel 6.4 i kommissionens beslut nr 3855/91/EKSG (från och med den 1 januari 1997 ersatt av beslut nr 2496/96/EKSG) avseende en del av det stöd som den autonoma regionen Friuli Venezia Giulia planerade att bevilja stålföretaget Servola SpA (nedan Servola).

Av de omständigheter som kommissionen känner till, vilka i huvudsak grundar sig på den information som de italienska myndigheterna har lämnat, framgår följande.

Med tillämpning av utkastet till regional lag nr 166, godkänd av regionfullmäktige (Giunta) den 22 maj 1995, planerade den autonoma regionen Friuli Venezia Giulia att bistå Servola att göra företagets anläggning i Trieste förenlig med gällande miljölagstiftning. Stödet hade formen av ett kapitaltillskott på 8,5 miljarder italienska lire för miljöskyddsinvesteringar till ett värde av åtminstone 37,9 miljarder lire. Investeringarna i fråga avsåg särskilt begränsning av rök- och stoftemissioner, förbättring av akustiken samt processen för vattendränering.

Efter att ha analyserat stödet och de anmälda investeringarna beslutade kommissionen att inleda det förfarande som avses i artikel 6.4 i beslut nr 3855/91/EKSG, med beaktande av det faktum att en del av investeringarna, motsvarande ett belopp av ca 10 miljarder lire, till stor del avsåg anläggningar som tagits i drift under tvåårsperioden 1991–1992. Denna del av investeringarna avsåg enligt

den information som lämnats ”miljösanering av stoftnivån i stålverket, avskiljning av stoft från gjutjärnsöverföringen i stålverket och rengöring av torpeder”.

Eftersom de miljöskyddsnormer som var skälet till de nämnda investeringarna uppgående till 10 miljarder lire hade antagits i juli 1990, var villkoret i artikel 3 i ovan nämnda beslut inte uppfyllt. Enligt den artikeln får stöd endast beviljas till förmån för anläggningar som varit i drift i minst två år innan de nya lagstadgade normerna infördes.

Kommissionen hyste även allvarliga tvivel i fråga om huruvida en annan del av de anmälda investeringarna, på omkring 4 miljarder lire som avsåg reducering av stoft- och ljudnivåer med hjälp av ny stenläggning av vägar och områden inne i industrianläggningen, var förenlig med den gemensamma marknaden. Kommissionen hävdade att denna typ av investering inte kunde betraktas som stödberättigad enligt artikel 3 i det nämnda beslutet, eftersom vägar och områden inne i en stalanläggning inte förefaller motsvara begreppet ”anläggning” i den nämnda artikeln.

Kommissionen beslutade att inte göra invändningar mot det återstående stödet på 23,94 miljarder lire.

II

Kommissionen har uppmanat den italienska regeringen att inkomma med sina synpunkter på att förfarandet inletts medan de övriga medlemsstaterna och berörda tredje parter har informerats genom att beslutet om att inleda förfarandet har offentliggjorts.

I en skrivelse av den 17 oktober 1996 inkom BISPA (The British Iron and Steel Producers' Association) med sina synpunkter till kommissionen, vilka översändes till de italienska myndigheterna i en skrivelse av den 23 december 1996.

I sitt yttrande uttryckte BISPA sitt stöd för kommissionens åtgärd. BISPA hävdade särskilt att stöd inte kunde godkännas för de anläggningar som upprättats under 1991–1992, eftersom de miljöskyddsnormer som dessa anläggningar avsåg hade trätt i kraft redan 1990. Vad gäller stödet till ny stenläggning av vägar och områden

⁽¹⁾ EGT L 338, 28.12.1996, s. 42.

⁽²⁾ EGT C 273, 19.9.1996, s. 4.

avsåg detta inte anläggningar enligt definitionen i artikel 3 i gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin, eftersom uteslutande maskineri och utrustning kan utgöra anläggningar enligt kommissionens tolkning.

BISPA begärde därför att kommissionen skulle förklara stödet i fråga oförenligt med den gemensamma marknaden för kol och stål enligt artikel 4 c i EKSG-fördraget.

III

Som svar på beslutet om att inleda förfarandet samt på synpunkterna från tredje part, omdefinierade den italienska regeringen, efter att ha beaktat kommissionens inställning, i en skrivelse av den 20 oktober 1997 de stödberättigande investeringarna enligt anmälan och det planerade stödet. Den italienska regeringen förklarade å ena sidan att den skulle dra tillbaka det stöd avseende ingripanden uppgående till 14 miljarder lire som kommissionen hade invänt mot och begärde å andra sidan godkännande att bevilja stöd uppgående till 7,2 miljarder lire för andra investeringar, mot vilka kommissionen inte hade invänt i beslutet om att inleda förfarandet.

Av handlingarna framgår dels att ingen av de anmälda investeringarna kan bidra till att förbättra miljöskyddet i någon betydande utsträckning. Detta gäller särskilt utrustningen "Still" för rening av spillvatten (NH_3 5 mg/l och H_2S 0,2 mg/l, medan de gränser som anges i gällande italienska bestämmelser på området är 15 mg/l respektive 1 mg/l). Samma sak gäller för projektet för primär stoftavskiljning i sintringsanläggningarna (stoft 25 mg/m³ och Nox 250 mg/m³, medan gränserna i de italienska bestämmelserna är 50 mg/m³ respektive 400 Nox).

Den italienska regeringen har följaktligen begärt att få godkännande att bevilja stöd till ett belopp av 7,2 miljarder lire för de övriga miljöskyddsinvesteringar som kommissionen inte invände mot när förfarandet inleddes, vilka uppgår till 23,94 miljarder lire (¹).

Kommissionen noterar i detta sammanhang att om ett stålföretag beslutar att anpassa sig till striktare miljöskyddsnormer än dem som föreskrivs i den nationella lagstiftningen, måste investeraren för att erhålla den högre stödnivån enligt gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd bland annat visa att ett beslut fattats om att välja högre standarder som kräver ytterligare investeringar, dvs. att det hade varit möjligt att uppfylla de nya miljöstandarderna till lägre kostnad.

Å andra sidan, och i motsats till det beräkningssätt som Italien har angett enligt vilket den högre stödnivån som anges i de nämnda gemenskapsreglerna skall beräknas på

(¹) Grundprojekt	37 940 miljarder lire
Uteslutna investeringar	— 14 000 miljarder lire
Totalt	= 23 940 miljarder lire.

hela miljöinvesteringen, menar kommissionen att den högre stödnivån endast skall gälla den del av investeringen som överstiger den investering som behövs för att uppfylla minimistandarderna.

Det står klart att den miljöinvestering som i detta ärende krävs för att uppfylla minimistandarderna uppgår till 17,2 miljarder lire. Detta belopp omfattar särskilt utrustningen för primär stoftavskiljning i sintringsanläggningarna, som förväntas kosta 8 miljarder i stället för 1,5 miljarder lire, den ekologiska utrustningen för koksugnen, som kommer att kosta 9 miljarder i stället för 2 miljarder lire, den ekologiska utrustningen för att avlägsna stoft från transportbanden, lagerlokalen för kol och andra malmer (en ytterligare investering på en miljard lire) och, slutligen, minskningen av NH_3 -nivån i det vatten som används för produktionscykeln (en ytterligare investering på 800 miljoner lire).

Den huvudsakliga motiveringen till att så stora miljöinvesteringar görs utöver dem som krävs för att företaget helt enkelt skall anpassa sig till de i lagen föreskrivna normerna, är att stålverket i fråga ligger i Triestes centrum, vilket föranleder Servola att göra större investeringar än vad som skulle räcka för att gällande miljönormer skall iakttas.

Mot bakgrund av ovanstående måste man sluta sig till att även om Servola hade kunnat begränsa beloppet för större delen av de anmälda investeringarna och fortfarande iakttat miljöskyddsstandarderna i den italienska lagstiftningen, kan det föreslagna stödet inte godtas. Den högre stödnivån får inte, till skillnad vad Italien har gjort gällande, gälla hela investeringen utan endast den del av investeringen som gjorts för att uppnå det ytterligare miljöskyddet. Det statliga stödet får följaktligen inte överstiga sammanlagt 6,171 miljarder lire, dvs. 5,160 miljarder lire (motsvarande 30 % av en investering på 17,2 miljarder lire), plus 1,011 miljarder lire (motsvarande 15 % av de återstående investeringarna på 6,740 miljarder lire).

Kommissionen vill till sist påpeka att ingen annan ökning av stödet kan godkännas i detta ärende, i synnerhet inte den som avses för små och medelstora företag, med hänsyn till att Servola den 31 december 1997 hade 746 anställda.

IV

Med beaktande av de italienska myndigheternas oåterkallexliga beslut att dra tillbaka det stöd som kommissionen invände mot i sitt beslut om att inleda förfarandet, avser

detta beslut endast de återstående planerade statliga stöden. Eftersom dessa anses vara förenliga med gemenskapens gällande miljöbestämmelser vid tiden för anmälan, har kommissionen inte invänt mot dem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd i form av miljöskyddsinvesteringar som regionen Friuli Venezia Giulia planerar att bevilja Servola SpA till ett belopp av högst 6,171 miljarder lire är förenligt med den gemensamma marknaden för kol och stål.

Artikel 2

För att kommissionen skall kunna kontrollera att det angivna beloppet inte överskrids skall den italienska regeringen inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om det sammanlagda stöd som faktiskt beviljats Servola SpA.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 1 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 29 juli 1998

om den tyska delstaten Niedersachsens stöd till Georgsmarienhütte GmbH

[delgivet med nr K(1998) 2556]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(1999/227/EKSG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, särskilt artikel 4 c i detta,

med beaktande av kommissionens beslut nr 2496/96/EKSG av den 18 december 1996 om gemenskapsregler för statligt stöd till stålindustrin⁽¹⁾, särskilt artikel 3 i detta,

efter att i enlighet med artikel 6.5 i ovannämnda beslut ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, och

av följande skäl:

I

Den 15 juli 1997 beslutade kommissionen att inleda ett förfarande enligt artikel 6.5 i beslut nr 2496/96/EKSG angående den tyska delstaten Niedersachsens utbetalning av ett stöd på 61,64 miljoner tyska mark till Georgsmarienhütte GmbH (nedan GMH) för omhändertagande av stålstoft.

Berörda tredje parter underrättades om detta genom ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽²⁾. Yttranden inkom från Neue Maxhütte Stahlwerke, UK Steel Association och Förenade kungarikets Ständiga representation vid Europeiska unionen. Tyskland översände sina synpunkter genom en skrivelse av den 13 oktober 1997 och sina anmärkningar angående synpunkterna från tredje part genom en skrivelse av den 13 mars 1998. Den 13 juli 1998 lade Tyskland fram sin nya och slutliga ståndpunkt i ärendet.

II

GMH bildades i april 1993 när Klöckner Edelstahl GmbH, ett dotterbolag till Klöckner Werke AG såldes till företagsledningen. Klöckner Werke AG ansökte den

11 december 1992 om ett ackordsförfarande, som inleddes den 5 maj 1993. Den behöriga domstolen samtyckte den 15 juni 1993 till det slutliga ackordsförfarandet, vilket ledde till att företagets skulder minskades med 40 % (vilket motsvarar ca 1,46 miljarder tyska mark).

Den nya företagsledningen för GMH beslutade att ersätta den gamla masugnen och konvertern med en elektronisk ljusbågsugn som ett led i omstruktureringen. I juli 1993 anmälde Tyskland sina planer på att bevilja ett stöd på 32,5 miljoner tyska mark, som också innefattade stöd till forskning och utveckling. Med detta stöd skulle en del av kostnaderna betalas för att ta fram en ekonomiskt ändamålsenlig metod för återvinning av gammalt stoft i en ljusbågsugn. För närvarande lagras masugnsstoft exempelvis i övergivna gruvor när dess zinkhalt är för hög för att det skall kunna blåsas in på nytt i sintringsanläggningarna (process för tillverkning i masugnar).

Inom ramen för ett förfarande enligt artikel 6.4 i kommissionens beslut nr 3855/91/EKSG av den 27 november 1991 om gemenskapsregler för statligt stöd till stålindustrin⁽³⁾, vilket inleddes i november 1993⁽⁴⁾, godkände kommissionen genom beslut 95/437/EKSG⁽⁵⁾ ett stöd på 15,243 miljoner tyska mark i februari 1995. I det sistnämnda beslutet fastställde kommissionen att kostnaderna på 62,7 miljoner tyska mark för byggandet av den elektroniska ljusbågsugnen och avstoftningsanläggningen inte hörde till de stödberättigande kostnaderna.

III

GMH tillverkar stålprodukter inbegripet special- och kvalitetsstål. Fram till september 1994 tillverkades råstål i en masugns-/konverteranläggning. Filterstoft innehållande järn, zink, kol och olika tungmetaller filtrerades ur frånluften från konvertern. Sedan september 1994 tillverkar företaget stål i en elektronisk ljusbågsugn.

⁽¹⁾ EGT L 338, 28.12.1996, s. 42.

⁽²⁾ EGT C 323, 24.10.1997, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 362, 31.12.1991, s. 57.

⁽⁴⁾ EGT C 71, 9.3.1994, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT L 257, 27.10.1995, s. 37.

Efter det att företaget hade ansökt om ett ackordsförfarande i slutet av 1992, övertog delstaten Niedersachsen skyldigheten att ombesörja ett lämpligt omhändertagande av filterstoffet som lagrades i GMH:s anläggning. De nya ägarna till GMH ville ersätta ståltillverkningen i masugnar med en elektronisk ljusbågsugn. Filterstoff från en konverter kan inte återvinnas i en elektronisk ljusbågsugn med nuvarande teknik.

Delstaten Niedersachsen gav därefter i uppdrag åt Niedersächsische Landesentwicklungsgesellschaft mbH (nedan Nileg), som den äger helt och hållet, att sörja för att filterstoffet omhändertas och återvinns på ett lämpligt sätt och betalade ett stöd på 69,14 miljoner tyska mark för detta ändamål. I februari 1994 undertecknade Nileg ett avtal med GMH och gav detta i dess egenskap av ursprunglig producent och innehavare av stoffet i uppdrag att omhänderta och återvinna detta med hjälp av en ny teknik, som utvecklats inom ramen för ovannämnda forsknings- och utvecklingsåtgärder. För detta ändamål betalade Nileg ett stöd på 61,46 miljoner tyska mark i tre utbetalningar enligt följande:

- Mars 1994: 21,82 miljoner tyska mark.
- November 1994: 18 miljoner tyska mark.
- Februari 1995: 21,82 miljoner tyska mark.

Samtidigt sålde GMH i februari 1994 fast egendom till Nileg inbegripet fastigheten Westerkamp, där stoffet lagrades, för sammanlagt 14,5 miljoner tyska mark. Fastigheternas totala bokföringsvärde beräknades till 38,996 miljoner tyska mark, vilket innebär att fastigheten Westerkamp såldes med en förlust på 24,496 miljoner tyska mark. Värdet på de sålda fastigheterna, med undantag för fastigheten Westerkamp, bekräftades genom ett expertutlåtande som utfärdades i juni 1998 på uppdrag av de tyska myndigheterna.

IV

Inom ramen för förfarandet har Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH, UK Steel Association och Förenade kungarikets Ständiga representation vid Europeiska unionen lagt fram sina synpunkter. De företräder undantagslöst uppfattningen att befrielsen från skyldigheten att omhänderta/återvinna filterstoffet utgör statligt stöd till GMH, som av dem betraktas som ett driftsstöd som är förbjudet enligt gemenskapsreglerna om statligt stöd till stålindustrin.

Enligt den brittiska representationens uppfattning utbetalades stödet för att göra företaget mer lockande för intresserade köpare. Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH hänvisade i sina synpunkter till ett avtal mellan GMH och företaget Relux, till vilket GMH betalar ett belopp på 108 tyska mark per ton för omhändertagande av filterstoff. Efter att ha jämfört med det pris som skulle betalas till

Relux för sammanlagt 150 000 ton stoft kom Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH fram till att Nileg hade betalat 43,8 miljoner tyska mark för mycket till GMH.

V

I en tidigare skriftväxling hade Tyskland gjort gällande att Nileg hade betalat 61,64 miljoner tyska mark till GMH inom ramen för ett vanligt serviceavtal för ett eventuellt omhändertagande av stoffet vid anläggningen i Westerkamp, varför utbetalningen inte innehöll inslag av stöd.

Enligt Tyskland hade GMH ingen juridisk skyldighet att omhänderta stoffet (detta kan bli kvar på fastigheten i Westerkamp eller lagras i gruvanläggningar), och önskan om att stoffet skall tas om hand av miljöskäl härrörde från Nileg, som är ett offentligt företag och ägaren till den fastighet där stoffet lagras.

Det belopp som Nileg betalat till GMH inom ramen för detta avtal är rentav lägre än de kostnader som GMH har på grund av sin beredvillighet att delta i projektet, eftersom GMH betalade ett högre pris för ljusbågsugnen för att kunna omhänderta stoffet och eftersom också de löpande kostnaderna för denna specialugn, framför allt i fråga om elförbrukningen, är betydligt högre än för en traditionell masugn. Dessutom skulle företaget tvingas bereda sig på ökade kostnader, om det tvingades återanpassa den befintliga masugnen till normala produktionskrav.

Det belopp på 61,64 miljoner tyska mark som betalades av Nileg användes till att täcka tilläggskostnaderna på 17 miljoner tyska mark för ljusbågsugnen och de fram till 1996 upplupna återvinningskostnaderna på 55 miljoner tyska mark. Under mellantiden underrättade GMH Nileg om att kostnaderna för återvinning endast kunde sänkas till något under 400 tyska mark per ton, varefter GMH upphörde med återvinningen. Dessutom begärde GMH att Nileg skulle höja det ursprungligen avtalade priset. På grund av penningbrist uppfylldes dock aldrig denna begäran. Slutligen gjorde GMH gällande att företaget hade åsamkats extra driftskostnader på 2,5 miljoner tyska mark i sin egen produktionsverksamhet under det första halvåret 1997 på grund av ljusbågsugnens särskilda egenskaper.

Genom en skrivelse av den 26 juni 1998 hävdade Tyskland att GMH bör kunna behålla ett belopp som motsvarar de tilläggskostnader det har åsamkats, eftersom det härvid inte rör sig om stöd, och kom fram till ett belopp på 38,586 miljoner tyska mark, som skulle betraktas som det stöd som betalats till GMH. Också detta belopp skulle minskas med det negativa försäljningspriset efter det att försäljningen av fastigheten i Westerkamp hävts.

Med beaktande av synpunkterna från tredje parter vidhöll Tyskland sin uppfattning om att GMH inte var juridiskt skyldigt att återvinna stoftet, varför de ifrågavarande beloppen inte utgjorde något stöd. Beträffande den brittiska Ständiga representationens redogörelse angående "lockande av intresserade köpare" påminde Tyskland om att GMH bildades i april 1993 och att beloppet i fråga utbetalades på grundval av ett avtal, som förhandlades fram senare med det nya företaget. Vad beträffar Neue Maxhütte Stahlwerkes redogörelser angående avtalet med Relux anmärkte Tyskland att de uppgifter som redogörelserna grundade sig på inte stämde, eftersom Relux-avtalet endast gäller nytt stoft som uppkommer vid GMH, transportkostnaderna inte ingick i det överenskomna priset utan belastade GMH och stoftmängden inte var 150 000 ton utan 300 000 ton.

Tyskland underrättade kommissionen per fax den 10 och 13 juli 1998 om att försäljningen av fastigheten Westerkamp till Nileg skulle hävas och att GMH skulle återbetala det belopp på 61,64 miljoner tyska mark som det fått av Nileg. Detta belopp skulle dock minskas med det negativa försäljningspriset för Westerkamp (ca 37 miljoner tyska mark). Det i skrivelsen angivna datumet 26 juni skulle ogiltigförklaras. Dessutom meddelade Tyskland att skyldigheten att omhänderta eller återvinna stoftet på ett miljövänligt sätt skulle kvarstå hos GMH.

VI

GMH är ett företag enligt artikel 80 i EKSG-fördraget, som tillverkar produkter som förtecknas i bilaga I till det fördraget, varför bestämmelserna i fördraget och i beslut nr 2496/96/EKSG är tillämpliga.

Enligt artikel 6.1 i nämnda beslut skall kommissionen underrättas i så god tid om alla planer på att bevilja stöd till stålföretag att den hinner yttra sig i ärendet. Med stöd avses även inslag av stöd i överföringar av statliga medel till stålföretag från medlemsstaterna, regionala eller lokala myndigheter eller andra organ i form av aktieköp, kapitaltillskott eller jämförbar finansiering (t.ex. köp av obligationer som kan konverteras till aktier eller lån på villkor som inte är marknadsmässiga eller lån för vilka räntan eller amorteringarna åtminstone delvis beror på företagets finansiella utveckling, inbegripet lånegarantier och överföringar av fast egendom), som inte kan betraktas som tillförsel av egentligt riskkapital enligt gängse investeringspraxis i en marknadsekonomi.

I gemenskapsrätten och i den tyska lagstiftningen gäller principen om att förorenaren skall betala, och enligt den principen skall den som producerat avfallet, eller den som äger det, ansvara för att avfallet omhändertas eller återvinns på ett miljövänligt sätt. I princip är förorenaren

skyldig att vidta åtgärder och inte endast att betala. Förorenaren kan naturligtvis ge en kvalificerad person i uppdrag att mot ersättning omhänderta avfallet. Förorenaren har dock denna skyldighet oavsett sin finansiella ställning. Även om förorenaren befinner sig i ekonomiska svårigheter och ansöker om ett ackordsförfarande för att få sina skulder delvis efterskänkta, är han likväl skyldig att på ett lämpligt sätt omhänderta det avfall han har producerat.

Om en förorenare inte fullgör denna skyldighet, får de behöriga myndigheterna genom beslut ålägga honom att bortskafta avfallet. Om beslutet inte följs, kan staten besluta att själv omhänderta avfallet och kräva ersättning av förorenaren för kostnaderna. I ett sådant fall tar staten visserligen risken att förorenaren inte kan betala, men staten behöver inte åta sig någon "subsidiär skyldighet" bara för att förorenaren inte kan betala sina skulder till staten. Eftersom GMH bildades i samband med ett ackordsförfarande, kvarstår det gamla företags ansvar för miljöskador hos det nya företaget. Befriandet av GMH från dessa förpliktelser utgör således ett statligt stöd.

Befrielsen från den allmänna skyldigheten att på ett lämpligt sätt omhänderta eller återvinna industriellt stoft utgör ett statligt stöd. Företaget befrias därmed från produktionskostnader, vilket motsvarar driftsstöd enligt punkt 1.5.3 i gemenskapens rambestämmelser för statligt stöd till miljöskydd. Omfattningen av det statliga stöd som är knutet till en sådan befrielse skall i princip beräknas på grundval av de kostnader som vanligen förorsakas av omhändertagandet eller återvinningen av avfallet i fråga.

I det här ärendet har delstaten Niedersachsen övertagit ansvaret för att omhänderta det stoft som uppkommit i samband med GMH:s stålproduktion. Därmed befriades företaget från kostnaderna för ett lämpligt omhändertagande av stoftet. Dessutom utbetalade delstaten via Nileg 61,64 miljoner tyska mark till GMH för återvinningen av sådant stoft som företaget självt förorsakat och som det normalt sett skulle ha omhändertagit eller återvunnit på lämpligt sätt på egen bekostnad.

Det faktum att GMH sålde den fastighet där stoftet har lagrats till Nileg med en förlust på 24,496 miljoner tyska mark, kan anses som en överföring av GMH:s miljöskyldigheter endast om det betalda negativa priset hade täckt de totala kostnaderna för uppfyllandet av miljöskyldigheterna. Tysklands uppfattning är att den fastighet där stoftet har lagrats tillhör ett offentligt företag som ansvarar för omhändertagandet av stoftet, varför finansieringen av omhändertagandet inte utgör stöd. Denna uppfattning kan dock inte godkännas.

Efter det att värdet på fastigheten uppskattades till det negativa beloppet 24,496 miljoner tyska mark, vilket kan anses som det belopp som behövs för saneringen, fick GMH 61,64 miljoner tyska mark av Nileg för att med hjälp av ny teknik, som den mottagit stöd för att forska fram, återvinna det stoft som det gett upphov till.

Det är fråga om statligt stöd när staten befriar företaget från de kostnader som ett lämpligt omhändertagande av filterstoffet förorsakar. Det påstådda stödets exakta omfattning är inte känd, eftersom inget omhändertagande har skett och de totala kostnaderna för ett omhändertagande därför inte är kända. Hittills har 61,64 miljoner tyska mark betalats för projektet.

Såsom Tyskland meddelade per fax den 10 juli 1998, skall försäljningen av Westerkamp hävas, varför skyldigheten att omhänderta stoftet och sanera fastigheten åligger GMH. Efter en formell bekräftelse av att markförsäljningen hävts bortfaller det stödsinslag som är förknippat med miljöskyddsförpliktelserna.

De 61,64 miljoner tyska mark som Nileg betalat kan inte betraktas som stöd enligt gemenskapens rambestämmelser om statligt stöd till miljöskydd (följden är inte en förbättring av miljöskyddet), eftersom GMH inte har återvunnit stoftet och inte heller kommer att göra det eftersom återvinningen inte har visat sig lönsam. En tillämpning av gemenskapens rambestämmelser för statligt stöd till forskning och utveckling kommer inte heller i fråga, eftersom kommissionen redan genom beslut 95/437/EKSG godkände det högsta tillåtna stödbeloppet för ett sådant projekt.

Tyskland har sedermera underrättat kommissionen om att GMH och Nileg kommer att häva avtalet om en försäljning av Westerkamp och att de godkänner att ansvaret för en sanering av fastigheten åligger GMH. Om köpet verkligen hävs, kan det negativa pris till vilket GMH sålde Westerkamp till Nileg (dvs. 24,496 miljoner tyska mark) dras av från beloppet 61,64 miljoner tyska mark. Om fastigheten Westerkamp inte hade ingått i försäljningen av fastigheterna, hade GMH kunnat få 24,496 miljoner tyska mark mer för försäljningen av övriga tillgångar. Oberoende sakkunniga bekräftade marknadsvärdet på denna förmögenhet i juni 1998 på uppdrag av Tyskland. Detta innebär att GMH mottog olagligt stöd på 37,144 miljoner tyska mark efter det att försäljningen av fastigheten hävts.

Stödet är ett driftsstöd som inte omfattas av beslut nr 2496/96/EKSG. Driftsstöd till EKSG-stålföretag kan inte anses förenliga med den gemensamma marknaden.

Därför måste GMH återbetala detta stöd jämte ränta, för att de normala marknadsvillkor som rådde innan stödet utbetalades skall kunna återställas.

VII

Om försäljningen upphävs, uppgår nettobeloppet för det statliga stöd som GMH mottagit inom ramen för avtalet med Nileg, efter det att avdrag gjorts för det negativa priset för försäljningen av fastigheten Westerkamp, till 37,144 miljoner tyska mark. Med beaktande av typen av kostnader som finansierats med detta stöd rör det sig om driftsstöd som varken är förenliga med beslut nr 2496/96/EKSG eller med EKSG-fördraget. Stödet i fråga måste därför upphävas och återkrävas av det stödmottagande företaget.

Återbetalningen skall ske enligt förfaranden och bestämmelser i nationell lagstiftning, inbegripet ränta från och med den dag då stödet utbetalades med en räntesats som motsvarar referensräntan för beräkning av nettobidragsekvivalenten för regionalstöd. Denna åtgärd är nödvändig för att återställa den situation som rådde innan stödet utbetalades och att häva alla de finansiella fördelar som företaget mottagit.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det stöd på 61,64 miljoner tyska mark som Tyskland beviljade Georgsmarienhütte GmbH via Niedersächsische Landesentwicklungsgesellschaft mbH utbetalades olagligt utan att en förhandsanmälan enligt artikel 6 i beslut nr 2496/96/EKSG gjordes till kommissionen. Stödet är oförenligt med såväl EKSG-fördraget som med den gemensamma marknaden, eftersom det inte uppfyller något av villkoren i beslut nr 2496/96/EKSG för ett undantag från artikel 4 i EKSG-fördraget.

Artikel 2

Tyskland skall upphäva det stöd som nämns i artikel 1 och kräva att det återbetalas inom två månader från delgivningen av detta beslut.

Om försäljningen av fastigheten Westerkamp hävs på det sätt som tillkännages i den senaste skrivelsen från Tyskland, minskas det stöd som skall återbetalas med 24,496 miljoner tyska mark till 37,144 miljoner tyska mark.

Återbetalningen skall ske enligt förfaranden och bestämmelser i tysk lagstiftning och ränta tas ut från och med den dag stödet utbetalades, varvid räntesatsen motsvarar den referensränta för beräkning av nettobidragsekvivalenten för regionalt stöd som var tillämplig den dagen.

Artikel 3

Tyskland skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om de åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet samt lägga fram bevis för att försäljningen av fastigheten Westerkamp till Niedersächsische Landesentwicklungsgesellschaft mbH har hävts,

så att denna omständighet kan beaktas i samband med det stödbelopp som skall återbetalas.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 29 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 5 mars 1999

om ändring av rådets beslut 79/542/EEG och beslut 92/160/EEG, 92/260/EEG, 93/195/EEG och 93/197/EEG beträffande djurhälsovillkor för tillfällig införsel, återinförsel och import till gemenskapen av registrerade hästar från vissa delar av Saudiarabien

[delgivet med nr K(1999) 496]

(Text av betydelse för EES)

(1999/228/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/426/EEG av den 26 juni 1990 om djurhälsovillkor vid förflyttning och import av hästdjur från tredje land⁽¹⁾, senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, särskilt artiklarna 12, 13, 15 och 16 samt artikel 19 ii i detta, och

av följande skäl:

Genom rådets beslut 79/542/EEG⁽²⁾, senast ändrat genom kommissionens beslut 98/622/EEG⁽³⁾, upprättas en förteckning över tredje länder från vilka medlemsstaterna tillåter import av nötkreatur, svin, hästdjur, får och getter samt färskt kött och köttprodukter.

Genom kommissionens beslut 92/160/EEG⁽⁴⁾, senast ändrat genom beslut 97/685/EEG⁽⁵⁾, regionaliserar vissa tredje länder när det gäller import av hästdjur.

Krav avseende djurhälsa och veterinärintyg vid tillfällig införsel, återinförsel och import av registrerade hästar fastställs i kommissionens beslut 92/260/EEG⁽⁶⁾, 93/195/EEG⁽⁷⁾ och 93/197/EEG⁽⁸⁾, samtliga senast ändrade genom beslut 98/594/EEG⁽⁹⁾.

Efter att representanter för kommissionen gjort en veterinärinspektion i Saudiarabien gjordes bedömningen att de veterinära myndigheterna i detta land har en tillfredsställande kontroll över djurhälsosituationen. Av särskild vikt är det faktum att kontrollen verkar tillförlitlig när det gäller förflyttningar och transporter av hästdjur från vissa delar av landets territorium till övriga delar av landet.

De veterinära myndigheterna i Saudiarabien har gjort ett skriftligt åtagande att inom 24 timmar meddela kommissionen och medlemsstaterna via fax, telegram eller telex

om någon av de smittsamma hästsjukdomar som finns upptagna i förteckningen över anmälningspliktiga sjukdomar i bilaga A till direktiv 90/426/EEG har kunnat konstateras i landet i fråga. Åtagandet innebär också att de veterinära myndigheterna inom rimlig tid och på det sätt som anges ovan skall underrätta kommissionen och medlemsstaterna om alla förändringar som görs av vaccinations- eller importbestämmelserna beträffande hästdjur.

Resultaten av en landsomfattande serologisk undersökning avseende rots och beskällarsjuka (dourine) visar att Saudiarabien bör ges status som fritt från dessa sjukdomar i åtminstone sex månader. Vidare har Venezuela equine encephalomyelitis och vesikulär stomatit aldrig förekommit i landet, medan virusarterit hos häst har kunnat påvisas med hjälp av serologiska metoder.

Resultaten från undersökningen ovan visar att delar av Saudiarabien har varit fria från afrikansk hästpest i mer än två år. Vaccinationer mot denna sjukdom är också officiellt förbjudna och har inte utförts i landet under de senaste tolv månaderna. Vissa delar av landet kan dock inte anses vara fria från sjukdomen i fråga.

De behöriga myndigheterna i Saudiarabien har meddelat kommissionen att en insektsskyddad karantänstation nära Riyadh har blivit officiellt godkänd. Vidare har myndigheterna skickat över originalnamnteckningar för de officiella veterinärer som är behöriga att underteckna exportlicenser.

Med tanke på djurhälsosituationen i vissa delar av Saudiarabien är det lämpligt att regionalisera landet i fråga, så att import till gemenskapens territorium av registrerade hästar endast medges från de delar av Saudiarabiens territorium som är fria från sjukdom.

När krav beträffande djurhälsa och veterinärintyg fastställs bör hänsyn tas till djurhälsosituationen i det berörda tredje landet. Föreliggande beslut avser bara registrerade hästar.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 42.

⁽²⁾ EGT L 146, 14.6.1979, s. 15.

⁽³⁾ EGT L 296, 5.11.1998, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 71, 18.3.1992, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT L 287, 21.10.1997, s. 54.

⁽⁶⁾ EGT L 130, 15.5.1992, s. 67.

⁽⁷⁾ EGT L 86, 6.4.1993, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT L 86, 6.4.1993, s. 16.

⁽⁹⁾ EGT L 286, 23.10.1998, s. 53.

När förteckningarna över tredje länder ändras bör ländernas ISO-koder användas, så att inga missförstånd uppstår.

Beslut 79/542/EEG och beslut 92/160/EEG, 92/260/EEG, 93/195/EEG och 93/197/EEG bör ändras i enlighet med detta.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I den särskilda kolumnen för registrerade hästar i del 2 i bilagan till beslut 79/542/EEG skall följande rad läggas till, i enlighet med ISO-kodens korrekta alfabetiska placering:

"SA	Saudiarabien	X	(¹)
-----	--------------	---	------------------

Artikel 2

Följande skall läggas till i bilagan till beslut 92/160/EEG:

"Saudiarabien

Hela territoriet, med undantag för de skydds- och övervakningszoner som upprättats i enlighet med artikel 13.2 a i direktiv 90/426/EEG och som avgränsas på följande sätt:

1. Skyddszon

1.1 Jizan-provinsen

— hela provinsen, förutom den del som ligger norr om kontrollstationen i Ash Shuqaiq vid väg 5 och den del som ligger norr om väg 10

1.2 Asir-provinsen

- den del av provinsen som i norr avgränsas av väg 10 från Ad Darb via Abha till Kamis Mushayt, med undantag för ridklubbar vid flyg- och militärbaserna
- den del av provinsen som i norr avgränsas av väg 15 från Kamis Mushayt via Jarash, Al Utfah och Dhahran Al Janoub till gränsen mot provinsen Najran
- den del av provinsen som i norr avgränsas av vägen från Al Utfah via Al Fayd till Badr Al Janoub (i Najran-provinsen)

1.3 Najran-provinsen

— den del av provinsen som i norr avgränsas av vägen från Al Utfah (i Asir-provinsen) via Badr Al Janoub till As Sebt och vidare från As Sebt längs med Wadi Habunah till korsningen med väg 177 mellan Najran och Riyadh, och som vidare — från nämnda kors-

ning — avgränsas av väg 177 söderut till korsningen med väg 15 från Najran till Sharourah

— den del av provinsen som i norr avgränsas av väg 15 mellan Najran och Sharourah och som i söder avgränsas av gränsen till Yemen

2. Övervakningszon

2.1 Jizan-provinsen

— den del av provinsen som ligger norr om kontrollstationen i Ash Shuqaiq vid väg 5, som kontrolleras av vägkontrollstationen i Al Qahmah, och den del av provinsen som ligger norr om väg 10

2.2 Asir-provinsen

- ridklubbar vid flyg- och militärbaserna
- den del av provinsen som ligger mellan gränsen till skyddszonen och väg 209 från Ash Shuqaiq till kontrollstationen Muhayil vid väg 211
- den del av provinsen som ligger mellan kontrollstationen vid väg 10 söder om Abha, själva staden Abha samt kontrollstationen Ballasmer, 65 km från Abha vid väg 15 mot norr
- den del av provinsen som ligger mellan Khamis Mushayt och den kontrollstation som är belägen 90 km från Abha vid väg 255 till Samakh och kontrollstationen i Yarah, 90 km från Abha, vid väg 10 mot Riyadh
- den del av provinsen som ligger söder om en tänkt linje mellan kontrollstationen i Yarah vid väg 10 och Khashm Ghurab vid väg 177 till gränsen mot Najran-provinsen

2.3 Najran-provinsen

— den del av provinsen som ligger söder om en tänkt linje mellan kontrollstationen i Yarah vid väg 10 och Khashm Ghurab vid väg 177 från provinsgränsen till vägkontrollstationen Khashm Ghurab, 80 km från Najran, och väster om väg 175 mot Sharourah."

Artikel 3

Beslut 92/260/EEG ändras på följande sätt:

1) I bilaga I skall förteckningen över tredje länder som tillhör grupp E ersättas med följande:

"Förenade Arabemiraten (AE), Bahrain (BH), Algeriet (DZ), Egypten (¹) (EG), Israel (IL), Jordanien (JO), Kuwait (KW), Libanon (LB), Libyen (LY), Marocko (MA), Malta (MT), Mauritius (MU), Oman (OM), Qatar (QA), Saudiarabien (¹) (SA), Syrien (SY), Tunisien (TN) och Turkiet (¹) (TR)".

- 2) Titeln på det hälsointyg som återfinns i bilaga II E skall ersättas med följande:

"HÄLSOINTYG

för tillfällig införsel av registrerade hästar till gemenskapens territorium från Förenade Arabemiraten, Bahrain, Algeriet, Egypten ⁽¹⁾, Israel, Jordanien, Kuwait, Libanon, Libyen, Marocko, Malta, Mauritius, Oman, Qatar, Saudiarabien ⁽¹⁾, Syrien, Tunisien och Turkiet ⁽¹⁾ under en tidsperiod på mindre än 90 dagar".

Artikel 4

Beslut 93/195/EEG ändras på följande sätt:

- 1) Förteckningen i bilaga I över tredje länder som tillhör grupp E skall ersättas med följande:

"Förenade Arabemiraten (AE), Bahrain (BH), Algeriet (DZ), Egypten ⁽¹⁾ (EG), Israel (IL), Jordanien (JO), Kuwait (KW), Libanon (LB), Libyen (LY), Marocko (MA), Malta (MT), Mauritius (MU), Oman (OM), Qatar (QA), Saudiarabien ⁽¹⁾ (SA), Syrien (SY), Tunisien (TN), Turkiet ⁽¹⁾ (TR)".

- 2) I hälsointyget i bilaga II skall uppräkningsen av tredje länder som tillhör grupp E i intygets titel ersättas med följande:

"Förenade Arabemiraten, Bahrain, Algeriet, Egypten ⁽¹⁾, Israel, Jordanien, Kuwait, Libanon, Libyen, Marocko, Malta, Mauritius, Oman, Qatar, Saudiarabien ⁽¹⁾, Syrien, Tunisien och Turkiet ⁽¹⁾".

Artikel 5

Beslut 93/197/EEG ändras på följande sätt:

- 1) Förteckningen i bilaga I över tredje länder som tillhör grupp E skall ersättas med följande:

"Förenade Arabemiraten ⁽²⁾ (AE), Bahrain ⁽²⁾ (BH), Algeriet (DZ), Egypten ⁽¹⁾ ⁽²⁾ (EG), Israel (IL), Jordanien ⁽²⁾ (JO), Kuwait ⁽²⁾ (KW), Libanon ⁽²⁾ (LB), Libyen ⁽²⁾ (LY), Marocko (MA), Malta (MT), Mauritius (MU), Oman ⁽²⁾ (OM), Qatar ⁽²⁾ (QA), Saudiarabien ⁽¹⁾ ⁽²⁾ (SA), Syrien ⁽²⁾ (SY) och Tunisien (TN)".

- 2) Titeln på det hälsointyg som återfinns i bilaga II E skall ersättas med följande:

"HÄLSOINTYG

för import till gemenskapens territorium av registrerade hästar från Förenade Arabemiraten, Bahrain, Egypten ⁽¹⁾, Jordanien, Kuwait, Libanon, Libyen, Oman, Qatar, Saudiarabien ⁽¹⁾ och Syrien samt för import av registrerade hästdjur respektive hästdjur för avel och produktion från Algeriet, Israel, Marocko, Malta, Mauritius och Tunisien".

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 5 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen